

PISMO POLITECHNIKI POZNAŃSKIEJ

W numerze:

Open Days Bruksela 2011

Doktorat honoris causa dla prof. T. Kaczorka

Future Internet Week

Doktorat Honoris Causa dla prof. Tadeusza Kaczorka

19 PAŹDZIERNIKA 2011

Uroczystość nadania tytułu Doktora Honoris Causa prof. zw. dr. hab. inż. Tadeuszowi Kaczorkowi odbyła się w dniu 19 października 2011 r. (środa) o godz. 11:00 w Auli Magna Centrum Wykładowo-Konferencyjnego Politechniki Poznańskiej w Poznaniu przy ul. Piotrowo 2.

W NUMERZE:

Senat	2
LAUDATIO poświęcone Profesorowi Tadeuszowi Kaczorkowi	3
Aktualności	6
OPEN DAYS Bruksela 2011	7
Otwarcie filii Centrum Badawczo-Rozwojowego Samsung Electronics Polska	8
Prof. Wacław Szyc - 70-lecie urodzin	9
Prof. Jerzy Zielnica - 70-lecie urodzin	10
Biblioteka Politechniki Poznańskiej dla wszystkich	13
XII Międzynarodowa Letnia Szkoła Rozwiązywania Praktycznych Problemów Technicznych	16
Absolwent MRIP to brzmi dumnie	18
Tydzień 7. Programu Ramowego UE w regionie	20
Spotkanie kierowników realizujących projekty w 7. PR	21
Spotkania panelowe: Wiedza dla gospodarki	22
I miejsce w Ogólnopolskim Konkursie TUP na najlepszą pracę dyplomową magisterską	24
Zjazd Polskiego Towarzystwa Bioinformatycznego w Krakowie	26
Uczestnictwo w edukacji formalnej	27
Kapitał społeczny Wielkopolski - stan zasobów i perspektywy wzrostu	30
Współpraca Instytutu Konstrukcji Budowlanych z Rautaruukki Corporation	32
Spływ kajakowy Wartą	33
Mielno 2011. Déjà vu? Wręcz przeciwnie!	34
Newsletter	36
Media o nas	38
Wolin 2011	42

REDAKCJA

Jolanta Szajbe - redaktor naczelna
Skład redakcji: Iwona Kawiak, Wojciech Jasiecki, Joanna Jaszczyszyn

ADRES REDAKCJI

Politechnika Poznańska,
pl. Marii Skłodowskiej-Curie 5,
pok. 208A, 60-965 Poznań,
tel. 665 3610, faks 665 3699
glos.politechniki@put.poznan.pl

WYDAWCA

Politechnika Poznańska, pl. Marii
Skłodowskiej-Curie 5, 60-965 Poznań

DRUK

Zakład Poligrafii i Reklamy
Druk Kolor Offset S.C.
Marek Borecki & Wanda Borecka
ul. Kottąta 9; 46-203 Kluczbork
Nakład: 1500 egz.

WSPÓŁPRACOWNICY:

Wydział Architektury: dr inż. arch. Anna Sygulska; **Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska:** prof. dr hab. Janusz Wojtkowiak; **Wydział Budowy Maszyn i Zarządzania:** dr Marek Maik, inż. Tomasz Nazdrowicz; **Wydział Elektryczny:** mgr Ewa Szloser; **Wydział Fizyki Technicznej:** mgr inż. Hubert Gojżewski, dr Arkadiusz Ptak; **Wydział Informatyki:** mgr inż. Katarzyna Małkowska; **Wydział Inżynierii Zarządzania:** dr Ewa Badzińska; **Wydział Maszyn Roboczych i Transportu:** mgr inż. Katarzyna Wojciechowska; **Wydział Technologii Chemicznej:** mgr Maciej Raciborski; **Studium Języków Obcych:** mgr Aneta Marciniak; **Studium Wychowania Fizycznego i Sportu:** mgr Wojciech Weiss; **Era Inżyniera:** mgr Marta Kicińska-Nowak; **Centrum Praktyk i Karier;** **Radio AFERA:** mgr Piotr Graczyk, mgr Bartłomiej Nowak; **Uczelniane Centrum Kultury:** mgr Marzenna Biegała-Howorska; **Przedstawiciele samorządu i innych organizacji studenckich**

Redakcja zastrzega sobie prawo skracania, redagowania otrzymanych materiałów i zmian tytułów. Teksty przyjmujemy wyłącznie w formie elektronicznej (płyta CD, DVD, pendrive, e-mail).

Opinie zawarte w publikacjach są sprawą autorów i nie muszą odzwierciedlać stanowiska redakcji GP i władz uczelni.

SENAT

Posiedzenie Senatu Akademickiego Politechniki
Poznańskiej - 26 października 2011 r.

Obrady otworzył rektor PP Adam Hamrol, który przedstawił nowych Członków Senatu: dr. hab. Jacka Goca, prof. nadzw. PP z Wydziału Fizyki Technicznej, przedstawiciela Samorządu Studenckiego - Marcina Nawrockiego z Wydziału Elektrycznego oraz mgr Małgorzatę Furgal, dyrektor Biblioteki Politechniki Poznańskiej (stałego uczestnika posiedzeń Senatu).

Rektor poinformował zebranych, iż 18 października br. zmarł prof. zw. dr hab. inż. Jan Kaczmarek, doktor honoris causa Politechniki Poznańskiej. Senat uczcił chwilą ciszy pamięć zmarłego wybitnego naukowca, oddanego dydaktyka i przyjaciela Uczelni.

Następnie rektor pogratulował Wydziałowi Informatyki przyznania przez Prezydium Państwowej Komisji Akredytacyjnej oceny wyróżniającej dla kierunku Informatyka, a na ręce dziekana przekazał Certyfikat potwierdzający ten sukces. Wręczył nominacje na stanowisko profesora nadzwyczajnego na okres kolejnych pięciu lat - dr hab. Alinie Dudkowiak i dr. hab. inż. Markowi Idziorowi; na stanowisko profesora nadzwyczajnego na okres pierwszych pięciu lat - dr. hab. inż. Grzegorzowi Danilewiczowi, dr. hab. inż. Mariuszowi Głąbowskiemu; dr. hab. inż. Zbigniewowi Nadolnemu oraz dr. hab. inż. Robertowi Wremblowi. W imieniu nowomianowanych podjękowania złożyli profesorowie PP: Marek Idzior i Robert Wrembel.

Prorektor ds. kształcenia Stefan Trzcieliński omówił przebieg rekrutacji na rok

akademicki 2011/2012. Zwrócił uwagę na kwestie: ogólnej liczby studentów na Uczelni (około 21 tysięcy) oraz wypełnienia tzw. limitów rekrutacyjnych na studiach pierwszego i drugiego stopnia (tryb studiów stacjonarny i niestacjonarny); stabilnej liczby kandydatów na studia w PP; promowania Uczelni wśród młodzieży; liczbę przyjmowanych na Uczelnię kobiet; liczbę słuchaczy studiów doktoranckich oraz nieprzykładanie dostatecznej wagi do prowadzenia tych studiów w większym wymiarze.

Kwestor PP Barbara Dopierała zwróciła się do Senatu z prośbą o wybór firmy do przeprowadzenia badania sprawozdania finansowego Politechniki Poznańskiej za rok 2011. Zaznaczyła, że firma "Poprawska i Kasztelan" zaoferowała bardzo korzystne warunki wykonania wspomnianego badania oraz bezpłatne, merytoryczne szkolenia bardzo przydatne pracownikom Kwestury. Przedstawiając potencjalnych kandydatów omówiła oferty poszczególnych firm. Senat pod-

jął decyzję o powierzeniu badania finansowego Uczelni za rok 2011 firmie "Poprawska i Kasztelan. Biegli Rewidenci Spółka Partnerska".

Rektor PP, w związku z zaistniałą koniecznością uzupełnienia składu niektórych Komisji Senackich, poprosił Senat o wyrażenie zgodny na następujące uzupełnienia: powierzenie funkcji przewodniczącego Senackiej Komisji ds. Kształcenia prof. dr. hab. inż. Maciejowi Kupczykowi oraz o powołanie dr. hab. Jacka Goca, prof. nadzw. PP w skład Senackiej Komisji ds. Kształcenia; prof. dr. hab. Ryszarda Czajki w skład Senackiej Komisji ds. Awansów Nauczycieli Akademickich; Sebastiana Lewandowskiego w skład Senackiej Komisji ds. Ustaw, Statutu i Regulaminów; Ewy Profaski w skład Senackiej Komisji ds. Ustaw, Statutu i Regulaminów; Ewy Profaski w skład Senackiej Komisji ds. Kształcenia. Senat w głosowaniu dokonał niezbędnych uzupełnień w składach Komisji Senackich. Następnie dokonał także uzupełnienia składu Komisji Uczelnianych poprzez powołanie w ich skład przedstawicieli studentów.

Przewodniczący Komisji Senackich: ds. Nauki - prof. J. Węglarz; ds. Kształcenia - prof. M. Kupczyk; ds. Awansów Nauczycieli Akademickich - prof. R. Nawrowski; ds. Budżetu i Finansów - prof. A. Voelkel oraz ds. Ustaw, Statutu i Regulaminów - prof. E. Szczechowiak - przedstawili szczegółowe sprawozdania z działalności Komisji Senackich w roku akademickim 2010/2011, a także zaprezentowali plany działania na najbliższy okres.

Senat wyraził zgodę na nabycie prawa wieczystego użytkowania tej nieruchomości i przystąpienie do przetargu dotyczącego nieruchomości przy ul. Przyszań.

Senat wyraził zgodę na zakup i realizację projektu pn. "Stanowisko symulatora pojazdów osobowych" oraz na zakup aparatury badawczej pn. "Zestaw do optymalizacji syntez cieczy jonowych".

Red.

Fot. Wojciech Jasiecki

LAUDATIO

Poświęcone **Profesorowi Tadeuszowi Kaczorkowi**

Magnificencjo Rektorze,
Wysoki Senacie,
Czcigodny Doktorze Honorowy,
Wysoka Rado Wydziału Elektrycznego
Szanowni Państwo.

Mam zaszczyt i honor pełnić rolę promotora w uroczystości nadania godności doktora honoris causa Politechniki Poznańskiej wybitnemu uczonemu i wielkiemu przyjacielowi naszej uczelni Panu Profesorowi Tadeuszowi Kaczorkowi.

Statut Politechniki Poznańskiej zawiera zapis: "(...) *Tytuł honorowy doktora honoris causa nadaje Senat osobom szczególnie zasłużonym dla życia naukowego, kulturalnego, społecznego lub politycznego (...)*". Rada Wydziału Elektrycznego jednomyślnie poparła wniosek Dziekana do Senatu Politechniki Poznańskiej o obdarzenie Pana Profesora Tadeusza Kaczorka taką godnością.

Z wielkim szacunkiem, a także wzruszeniem osobistym przedstawię najważniejsze dokonania prof. zw. dr. hab. inż. Tadeusza Kaczorka, członka rzeczywistego Polskiej Akademii Nauk, który ma dzisiaj otrzymać godność doktora honoris causa naszej Uczelni. Wzruszenie moje wynika z faktu, że to Wydział Elektryczny, którego dziekanem byłem przez 2 kadencje, był inicjatorem i wnioskodawcą nadania tej najwyższej godności akademickiej.

Profesor Tadeusz Kaczorek urodził się 27 kwietnia 1932 roku w Elżbiecinie w powiecie ciechanowskim. Karierę naukową i dydaktyczną rozpoczął niezwykle wcześnie, podejmując w trakcie studiów, w 1954 r., pracę na Politechnice Warszawskiej. Jako wybitny absolwent Wydziału Elektrycznego Poli-

techniki Warszawskiej, który ukończył w 1956 roku, przeszedł przez wszystkie kolejne stopnie naukowe, aż do uzyskania w roku 1971 tytułu naukowego profesora nadzwyczajnego, a w 1974 roku tytułu profesora zwyczajnego.

Jego ponad 50-letnia działalność naukowo-dydaktyczna i organizacyjna była związana z Wydziałem Elektrycznym Politechniki Warszawskiej, a od 2002 r. z Wydziałem Elektrycznym Politechniki Białostockiej. Profesor Tadeusz Kaczorek w trakcie pracy na Politechnice Warszawskiej zajmował wiele niezwykle ważnych stanowisk kierowniczych oraz brał udział w organizowaniu od podstaw wielu jednostek naukowo-badawczych. W roku 1964 zainicjował powstanie na Wydziale Elektrycznym Politechniki Warszawskiej, Katedry Podstaw Elektroniki i Au-

tomatyki. W latach 1965-1970 był jej pierwszym kierownikiem. W 1970 roku doprowadził do powstania Instytutu Sterowania i Elektroniki Przemysłowej, którym kierował przez 12 lat. Ponadto w latach 1991-2002 był kierownikiem Zakładu Sterowania w ww. Instytucie. W 1968 roku został wybrany na dziekana Wydziału Elektrycznego Politechniki Warszawskiej, a następnie na prorektora Politechniki Warszawskiej (1970-1973). W tym okresie zainicjował wiele nowatorskich przedsięwzięć takich jak wprowadzenie studiów dla wybitnie uzdolnionej młodzieży.

Działalność naukowa i badawcza prof. T. Kaczorka dotyczy głównie

zagadnień automatyki i elektrotechniki, w tym teorii sterowania oraz teorii systemów dynamicznych. W pierwszym okresie działalności naukowej rozwiązywał zagadnienia analizy i syntezy wielowymiarowych układów dynamicznych z czasem ciągłym oraz dyskretnym. Jego prace wyróżniały się niezwykle wysokim poziomem teoretycznym. Profesor uzyskał wiele unikalnych i ważnych wyników w obszarze określania sterowności, obserwowalności i stabilizowalności układów.

Książki Profesora: *"Synteza liniowych układów stacjonarnych metodą przestrzeni stanów"* (PWN, Warszawa 1975), *"Teoria układów regulacji automatycznej"* (WNT, Warszawa 1977), dwutomowe dzieło *"Teoria sterowania"* (PWN, Warszawa 1977 i 1981) czy też *"Macierze w automatyce i elektrotechnice"* (WNT, Warszawa 1984) oraz *"Podstawy Teorii Sterowania"* (WNT, Warszawa 2004) stanowią fundament naukowy dla wielu pokoleń młodych pracowników nauki i studentów.

Profesor zainicjował także nowatorskie badania naukowe w obszarze dyskretnych układów dynamicznych o wielu zmiennych niezależnych, układów osobliwych oraz dodatnich układów dynamicznych, dla których opracował kompleksowy model teoretyczny.

Kolejny nurt badawczy Profesor Tadeusz Kaczorek zainicjował w latach 80-tych. Były to niezwykle ważne prace naukowe w zakresie dynamicznych układów dwuwymiarowych (2D). Ich znaczącym rezultatem była monografia *"Two-Dimensional Linear Systems"* opublikowana przez wydawnictwo Springer Verlag (Berlin 1985). Książka ta potwierdziła i ugruntowała międzynarodową pozycję naukową Profesora Kaczorka. Jest to wyjątkowo często cytowana pozycja w wielu zagranicznych, fundamentalnych pracach naukowych w obszarze automatyki. Za to osiągnięcie Profesor Tadeusz Kaczorek otrzymał w 1986 r. wyróżnienie w postaci prestiżowej indywidualnej nagrody państwowej.

W następnych latach Profesor rozpoczął badania układów ciągło-dyskretnych, układów dynamicznych o wielu zmiennych niezależnych (tzw. układów nD), układów syngularnych oraz układów biliniowych. Do fundamentalnych osiągnięć w tym obszarze należy znana monografia *"Positive 1D and 2D Systems"* (Springer Verlag, Londyn 2002) oraz wersja polska *"Dodatnie układy jedno- i dwuwymiarowe"* (Oficina Wydawnicza PW, Warszawa 2000). Za te prace prof. Tadeusz Kaczorek otrzymał w 2003 r. indywidualną Nagrodę Ministra. Monografia ta zapoczątkowała zupełnie nowy kierunek badań naukowych w zakresie dodatnich układów dynamicznych. Profesor Tadeusz Kaczorek w pracy naukowej wykorzystuje wyrafinowany aparat matematyczny z zakresu macierzy liczbowych, wielowymiarowych i wymiernych. Monografia Profesora *"Polynomial and Rational Matrices, Applications in Dynamical Systems Theory"* (Springer Verlag,

Londyn 2007) oraz polska wersja zatytułowana *"Zastosowania macierzy wielowymiarowych i wymiernych w teorii układów dynamicznych"* (Wydawnictwa Politechniki Białostockiej, Białystok 2004) dotyczą właśnie tych zagadnień.

W ostatnim okresie Profesor podejmuje problematykę układów dodatnich ułamkowego rzędu. Jest to zupełnie nowa i oryginalna matematyka. Zamiast rachunku różniczkowego i całkowego prof. Kaczorek wprowadza rachunek bazujący na tak zwanej różniczko-całce ułamkowego rzędu i wskazuje nieznane i unikalne możliwości jego zastosowania w naukach technicznych. Profesor zaprezentował także nowatorskie metody analizy i syntezy układów ułamkowych, rozwiązując wiele

unikalnych i niezwykle trudnych problemów matematycznych. Opublikował w ostatnim czasie kilkanaście oryginalnych prac, które ukazały się w renomowanych czasopismach międzynarodowych o zasięgu światowym. Wyniki prac spotkały się z dużym zainteresowaniem m.in. na światowym kongresie zastosowań matematyki.

Działalność naukowa i dydaktyczna Profesora Tadeusza Kaczorka jest wyjątkowo bogata i niezwykle owocna. Profesor należy do nielicznego grona wybitnych uczonych, którzy stworzyli autorskie i nowatorskie szkoły naukowe o światowym uznaniu i zasięgu.

Dorobek naukowy Profesora Tadeusza Kaczorka jest ogromny, obejmuje ponad 800 artykułów w czasopismach międzynarodowych i krajowych oraz materiałach konferencji naukowych, a także 21 monografii i książek opublikowanych przez prestiżowe wydawnictwa. Te osiągnięcia uzupełnia opracowanie bardzo wielu

recenzji rozpraw doktorskich, habilitacyjnych oraz profesorskich.

W podsumowaniu działalności naukowej Profesora Tadeusza Kaczorka można stwierdzić, że Jego prace inicjują nowe kierunki badań naukowych w wielu ośrodkach naukowo-badawczych w kraju i za granicą. Profesor Tadeusz Kaczorek jest twórcą znacznej i uznanej powszechnie szkoły naukowej, z której wywodzą się 66 doktorów, z których wielu zajmuje stanowiska menadżerskie i profesorskie w Polsce, Wielkiej Brytanii, Japonii i USA. Obecnie opiekuje się On czternastoma doktorantami i twórczo uczestniczy w corocznych Ogólnopolskich Warsztatach Doktoranckich wydziałów elektrycznych, automatyki i informatyki w Wiśle.

Fot. Wojciech Jasiński

O międzynarodowej pozycji Profesora Tadeusza Kaczorka dowodzą bardzo częste zaproszenia do uczestnictwa w pracach komitetów programowych prestiżowych kongresów i konferencji międzynarodowych (ponad 30) oraz wiodących czasopism zagranicznych (ponad 10). Organizował On i przewodniczył w ponad 60-ciu sesjach naukowych kongresów. Kilkadzieści razy wyjeżdżał na zaproszenie znamienitych uniwersytetów w Japonii, USA, Kanady, Indiach, Australii, Anglii, Francji, Włoszech, Norwegii, Niemczech, Szwajcarii, Finlandii, Grecji, gdzie prowadził wykłady w charakterze profesora zapraszanego. Świadectwem międzynarodowego uznania Jego osiągnięć naukowo-badawczych jest niezwykle długi wykaz funkcji pochodzących z wyboru, a sprawowanych przez Profesora oraz zaszczytów przyznanych Mu przez różne środowiska naukowe w kraju i za granicą. Profesor Tadeusz Kaczorek dostąpił zaszczytu wyboru na "Distinguish Member" Komitetu Redakcyjnego International Journal "Multidimensional Systems and Signal Processing" drukowanego przez Kluwer Academic Publisher (USA), członkiem Komitetu Redakcyjnego "Machine Intelligence and Robotic Control" w Japonii, a także członkiem Redakcji "Foundations of Computing and Decision Science", "Archives for Control Science", redaktorem naczelnym biuletynu PAN serii "Technical Science", a także przewodniczącym Rady Programowej krajowego czasopisma "Pomiary, Automatyka, Kontrola".

Przejawem ogromnego uznania prof. Tadeusza Kaczorka za wybitny autorytet w badaniach naukowych i niezwykle wysoką etykę Uczonego jest powierzenie Mu w drodze wyboru takich zaszczytnych funkcji akademickich jak: członek rzeczywisty Polskiej Akademii Nauk, członek Akademii Inżynierskiej w Polsce, członek honorowy Węgierskiej Akademii Nauk, członek Centralnej Komisji ds. Stopni i Tytułów (wiceprzewodniczący, a od 2007 r. przewodniczący). Był członkiem między innymi Komitetu Badań Naukowych oraz Fundacji na Rzecz Nauki Polskiej, wieloletnim członkiem Komitetów Polskiej Akademii Nauk: Automatyki i Robotyki oraz Elektrotechniki. Prof. T. Kaczorek aktywnie wspiera prace Komisji Etyki Polskiej Akademii Nauk.

Osiągnięcia naukowe i dydaktyczne Profesora Tadeusza Kaczorka zostały wyróżnione wieloma nagrodami państwowymi, indywidualnymi, Wydziału IV Polskiej Akademii Nauk oraz rektora Politechniki Warszawskiej, a także rektora Politechniki Białostockiej.

Profesorowi Tadeuszowi Kaczorkowi nadało doktorat honoris causa 7 uczelni krajowych: Uniwersytet Zielonogórski (2002), Politechnika Warszawska (2004), Politechnika Lubelska (2004), Politechnika Szczecińska (2004), Politechnika Białostocka (2008), Politechnika Łódzka (2008) i Politechnika Opolska (2008).

Profesor został odznaczony również Krzyżami: Oficerskim i Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski oraz Medalem Edukacji Narodowej.

Częste i niezwykle trwałe kontakty Profesora T. Kaczorka z Politechniką Poznańską, a w szczególności z Wydziałem Elektrycz-

nym mają miejsce od wielu lat. Od 1996 roku prof. Kaczorek pełni obowiązki członka Komitetu Programowego corocznej konferencji pt. *Zastosowania Komputerów w Elektrotechnice - ZKwE*. W ramach tej konferencji opublikowano ponad 2200 referatów z wszystkich uczelni technicznych w Polsce oraz wielu uczelni europejskich. Wielokrotnie wygłaszał referaty otwierające konferencje. Recenzował artykuły publikowane w materiałach konferencyjnych i *Zeszytach Naukowych Politechniki Poznańskiej* z serii *Electrical Engineering* oraz wielokrotnie prowadził obrady plenarne. Był jednym z inicjatorów wydawania corocznego, od 2004 roku, monografii pt. *Computer Application in Electrical Engineering* pod patronatem Komitetu Elektrotechniki Polskiej Akademii Nauk. Pełnił także rolę recenzenta wielu prac naukowych i badawczych realizowanych przez pracowników Politechniki Poznańskiej.

Od wielu lat Profesor Tadeusz Kaczorek zaprasza, szczególnie młodych nauczycieli akademickich na znane w kraju seminaria prowadzone w Instytucie Sterowania i Elektroniki Przemysłowej Politechniki Warszawskiej. We współpracy naukową z Profesorem T. Kaczorkiem byli zaangażowani liczni pracownicy Wydziału Elektrycznego Politechniki Poznańskiej oraz wygłaszający te słowa.

Dostąpiliśmy wielkiego zaszczytu, że na wniosek Naszego Wydziału najwyższą godność akademicką - tytuł doktora honoris causa, Politechnika Poznańska nadaje wybitnemu polskiemu uczonemu o światowym autorytecie w dziedzinie automatyki i elektrotechniki Profesorowi Tadeuszowi Kaczorkowi. W osobie Profesora Tadeusza Kaczorka Politechnika Poznańska pozyskała wspianego ambasadora.

Przedstawiłem w wielkim skrócie sylwetkę niezwykle uczonego o światowej sławie i przyjaciela naszej Uczelni Profesora Tadeusza Kaczorka, który dzisiaj odbiera najwyższą godność akademicką.

Uchwała Senatu o nadaniu Profesorowi Tadeuszowi Kaczorkowi zaszczytnego tytułu doktora honoris causa Politechniki Poznańskiej, podjęta na wniosek Rady Wydziału Elektrycznego, poparta opiniami Recenzentów, stanowi wyraz uznania dla wielkości Jego dorobku naukowego, istotnych zasług dla Politechniki Poznańskiej oraz bardzo aktywnej działalności na rzecz rozwoju polskiego i międzynarodowego środowiska naukowego w zakresie automatyki i elektrotechniki.

To wszystko sprawiło, że społeczność akademicka Politechniki Poznańskiej na czele z Senatem Uczelni i Radą Wydziału Elektrycznego ofiaruje dzisiaj Profesorowi Tadeuszowi Kaczorkowi to, co ma najcenniejszego - godność doktora honoris causa naszej Uczelni.

prof. dr hab. inż.
Ryszard Nawrowski
Promotor

A K T U A L N O Ś C I

Polski Nobel dla prof. dr hab. Elżbiety Frąckowiak z Wydziału Technologii Chemicznej

Polskiego Nobla w obszarze nauk chemicznych otrzymała prof. dr hab. Elżbieta Frąckowiak z Wydziału Technologii Chemicznej Politechniki Poznańskiej za badania nad nowymi materiałami i kompozytami węglowymi i ich wykorzystanie do elektrochemicznego magazynowania i konwersji energii.

Materiały węglowe opracowywane przez laureatkę Nagrody FNP to w szczególności nanorurki węglowe i ich nanokompozyty z polimerami przewodzącymi i tlenkami, nanoteksturalne węgle oraz kompozyty węglowe wzbogacane azotem, tlenem i jodem. Są one podstawą technologii stosowanej w superkondensatorach. Superkondensatory to urządzenia o dużej pojemności elektrycznej, potrafiące w szybki sposób pobierać i oddawać duże wartości mocy. Znajdują one zastosowanie m.in. w przemyśle motoryzacyjnym (samochody hybrydowe i elektryczne), energetycznym (układy zasilania rezerwowego stabilizujące pracę sieci) i w branżach produkujących urządzenia przenośne. Dzięki swoim właściwościom mogą stanowić częściową alternatywę dla paliw odpowiedzialnych za wysoką emisję dwutlenku węgla. Umożliwiają także magazynowanie i transfer energii wytworzonej ze źródeł odnawialnych - wiatru, słońca, źródeł geotermalnych. Są więc istotnym elementem procesu poszukiwania rozwiązań dla problemów niedoboru energii i zanieczyszczania środowiska.

Profesor Frąckowiak należy do światowej czołówki elektrochemików zajmujących się nanomateriałami wykorzystywanymi do magazynowania i konwersji energii w superkondensatorach, ogniwach litowo-jonowych oraz ogniwach paliwowych.

Nagrody Fundacji na rzecz Nauki Polskiej, przyznawane od 1992 roku, uznawane są za najważniejsze wyróżnienie naukowe w Polsce. Rada Fundacji po raz dwudziesty wyłoniła laureatów Nagrody FNP, przyznawanej za wybitne osiągnięcia i odkrycia naukowe w czterech obszarach nauki.

Wywiad z prof. Elżbietą Frąckowiak w grudniowym numerze Głosu Politechniki.

Nominacja do Nagrody "FOCUSA" dla Nocy Naukowców

Noc Naukowców została nominowana w plebiscycie "SOCZEWKI FOCUSA" w kategorii INICJATYWA. Nagroda w tej kategorii jest przyznawana osobom, instytucjom czy organizacjom, które potrafią zachęcić do poszerzania wiedzy oraz popularyzują naukę poprzez zabawę.

Plebiscyt "SOCZEWKI FOCUSA" ogłoszony przez redakcję miesięcznika "Focus" ma wyłonić najważniejsze wydarzenie naukowe 2011 r. Nominacje zostały przyznane w czterech kategoriach: NADZIEJA, INICJATYWA, PRZEŁOM (po 5 kandydatur) i KSIĄŻKA (4 kandydatury). Głosowanie rozpoczęło się 24 listopada br. i potrwa do 16 stycznia

r. Wyniki zostaną ogłoszone w lutym 2012 r.

W plebiscycie "SOCZEWKI FOCUSA" wybieramy najważniejsze naukowe wydarzenia mijającego roku. Na łamach grudniowego wydania "Focusa" przedstawiamy wydarzenia, osoby, instytucje i publikacje, które w 2011 r. wywarły największy wpływ na naszą rzeczywistość, zmieniły sposób widzenia świata, mogą sprawić, by nasze codzienne życie stało się lepsze. Są wśród nich wielkie autorytety i światłe umysły. Ale do takiej elity zaliczają się także młodzi ludzie, którzy poświęcają się swojej pasji, drążą interesujące ich tematy, nie boją się stawiania pytań, samodzielnie poszukują na nie odpowiedzi, wcielają w życie pomysły, które kiedyś należały do świata marzeń, a dziś stają się rzeczywistością. Wyłowiliśmy najważniejsze i najciekawsze informacje o takich właśnie wydarzeniach i takich ludziach - mówi Michał Wójcik, redaktor naczelny miesięcznika "Focus".

Czytelnicy znajdą je w grudniowym i styczniowym wydaniu "Focusa". Zwykłych w poszczególnych kategoriach wyłonią czytelnicy w głosowaniu SMS-owym, które zakończy się 16 stycznia 2012 r. Wyniki plebiscytu zostaną opublikowane na łamach marcowego wydania miesięcznika (03/2012).

Wśród głosujących osób zostaną rozlosowane atrakcyjne nagrody.

Zachęcamy do głosowania.

Fot. Artur Boiński

Fot. Dorota Tuszyńska

Na zdjęciu (od prawej): mgr inż. K. Walas - Politechnika Poznańska; Elżbieta Bieńkowska - Minister Rozwoju Regionalnego; Marek Woźniak - Marszałek Województwa Wielkopolskiego; Marek Sowa - Marszałek Województwa Małopolskiego.

Open Days

B R U K S E L A 2 0 1 1

Od 10 do 13 października 2011 po raz dziewiąty za sprawą Europejskiego Tygodnia Regionów i Miast Bruksela stała się centralnym miastem Europy. Dzień wcześniej, 9 października, na Placu Pięćdziesięciolecia zainaugurowano "miasteczko polskie", w którym promowało się 16 polskich regionów, w tym Wielkopolska. Zadaniem "miasteczka polskiego" było pokazanie działań podejmowanych w regionach, w ramach wykorzystywania Funduszy Europejskich na terenie Polski.

Motywy przewodnim wielkopolskiego stoiska był design i innowacja pokazane przez pryzmat unijnych projektów zrealizowanych w ramach *Wielkopolskiego Regionalnego Programu Operacyjnego na lata 2007-2013*. Wśród nich było Cen-

trum Badań DNA - nowoczesny ośrodek naukowo-badawczy w Poznaniu oraz Politechnika Poznańska, a także projekt kluczowy Samorządu Województwa Wielkopolskiego dotyczący kompleksowej promocji gospodarki i inwestycji w Wielkopolsce. Projekt ma na celu wsparcie międzynarodowej aktywności przedsiębiorców regionalnych m.in. poprzez udział w misjach gospodarczych.

Na dwóch stoiskach odwiedzający mogli zapoznać się z osiągnięciami pracowników Politechniki Poznańskiej z zakresu robotyki - zobaczyć i przetestować nowoczesne roboty kroczące oraz porozmawiać z przedstawicielami Centrum Badań DNA na temat innowacyjnych technologii w dziedzinie specjalistycznych badań medycznych. Promocję kultury innowacji pokazano

z perspektywy takich inicjatyw jak: *Nowy Folk Design, Food Design, Światowe Dni Innowacji, Wielkopolski Dom 2020, Wola, Innowacje i kreacje*.

Naszymi gośćmi byli m.in. Elżbieta Bieńkowska - Minister Rozwoju Regionalnego, Iwona Wendel oraz Marceli Niezgodą - Podsekretarze Stanu, a także Marek Woźniak - Marszałek Województwa Wielkopolskiego.

Projekt sfinansowano przez Unię Europejską ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ramach Wielkopolskiego Regionalnego Programu Operacyjnego na lata 2007-2013.

Oprac.: UMWW
Źródło zdjęć: Archiwum UMWW

Otwarcie filii Centrum Badawczo-Rozwojowego **Samsung** **Electronics Polska**

Uroczyste otwarcie filii biura rozwojowego Samsung w Poznaniu 24 października 2011

JM Rektor PP prof. Adam Hamrol oraz dyrektor zarządzający Samsung Poland R&D Center YoungKi Byun podczas przecięcia oficjalnej wstęgi

Dyrektor Polskiego Centrum B+R Samsung Electronics Polska Pan YoungKi Byun

Poznańska Filia Samsung Poland R&D Center w budynku Wydziału Elektrycznego Politechniki Poznańskiej

W dniu 24 października na terenie kampusu Politechniki Poznańskiej odbyło się uroczyste otwarcie filii Centrum Badawczo-Rozwojowego firmy Samsung Electronics Polska. Placówka badawcza światowego lidera technologicznego zlokalizowana na terenie Politechniki Poznańskiej w budynku Wydziału Elektrycznego otwiera nowe możliwości zarówno dla studentów, jak i jednostek badawczych. W najbliższej przyszłości to bezprecedensowe wydarzenie umożliwi ukierunkowany rozwój obecnych i przyszłych absolwentów naszej Uczelni, jak również wpłynie na zacieśnienie już istniejącej współpracy przy wspólnych innowacyjnych projektach badawczych koreańskiego partnera przemysłowego oraz zespołów naukowych Politechniki Poznańskiej.

Centrum badawczo-technologicznego światowego giganta zlokalizowane na terenie Uczelni jest wydarzeniem wyjątkowym w kategoriach współpracy polskiego świata akademickiego i międzynarodowego biznesu. Wzmocni ono rozwój polskiej myśli technicznej i ukierunkuje badania naukowe oraz proces kształcenia na realne potrzeby przemysłowe. Warto podkreślić, że historia prowadzenia prac badawczych i rozwojowych w Polsce przez Samsunga jest już dość długa, rozpoczęła się otwarciem centrum R&D Samsung Electronics w Warszawie w roku 2000. Centrum badawcze Samsunga na terenie Politechniki Poznańskiej jest trzecim co do wielkości centrum rozwojowym koncernu w Unii Europejskiej.

W uroczystym otwarciu biura wzięli udział JM Rektor prof. dr hab. inż. Adam

Hamrol, prorektor ds. nauki dr hab. inż. Aleksandra Rakowska, prof. nadzw., kanclerz dr Janusz Napierała, dziekan Wydziału Elektroniki i Telekomunikacji dr hab. inż. Paweł Szulakiewicz, prof. nadzw., prodziekan Wydziału Informatyki dr hab. inż. Robert Wrembel, prof. nadzw., prodziekan Wydziału Elektrycznego dr hab. Tadeusz Pankowski, prof. nadzw., szef Katedry Telekomunikacji Medialnej i Mikroelektroniki EiT prof. dr hab. inż. Marek Domański, szef Katedry Radiokomunikacji EiT prof. dr hab. inż. Krzysztof Wesołowski oraz przedstawiciele Samsunga - w tym dyrektor zarządzający polskiego centrum w Warszawie Pan YoungKi Byun oraz szef poznańskiego oddziału Pan Michał Daniluk.

Oprac.: Michał Junczyk

Fot. Wojciech Jasiecki

Prof. Wacław Szyc

- 70-lecie urodzin

Prof. Wacław Szyc urodził się 17 kwietnia 1941 r. w Krotoszynie. Szkołę średnią - I Liceum Ogólnokształcące im. K. Marcinkowskiego w Poznaniu - ukończył w 1958 r. i po zdaniu egzaminu wstępnego został przyjęty na studia na Wydział Budowy Maszyn Politechniki Poznańskiej, które ukończył w 1963 r., otrzymując tytuł zawodowy mgr. inż. mechanika w specjalności metaloznawstwo i obróbka cieplna. Bezpośrednio po studiach podjął pracę zawodową jako konstruktor w Poznańskich Zakładach Elektrotechnicznych ALCO, gdzie brał udział w pracach projektowych maszyn i urządzeń do produkcji akumulatorów i baterii, zdobywając cenne doświadczenie w tworzeniu ciekawych i nietypowych konstrukcji dla potrzeb przemysłu krajowego i na eksport. Następnie, z początkiem 1966 roku przeszedł do pracy na Politechnice Poznańskiej, na stanowisko starszego asystenta w Samodzielnym Zakładzie Wytrzymałości Materiałów. Doktorat uzyskał w 1970 roku na Wydziale Mechanicznym Technologicznym PP (poprzednia nazwa Wydziału Budowy Maszyn) po obronie rozprawy pt. *"Wyboczenie sprężyste trójwarstwowej otwartej powłoki walcowej z lekką warstwą wypełniającą pod wpływem obciążeń dynamicznych"*, której promotorem był profesor Ferdynand Twardosz. Problematyka stateczności powłok trójwarstwowych (sandwiczowych) w tym czasie była pionierska w skali kraju; kontynuował ją w następnych latach. Zajął się także problemami analizy wytrzymałości konstrukcji takich jak np. koła wirnikowe maszyn przepływowych lub urządzenia wysokociśnieniowe, stosując metody numeryczne w tym metodę elementów skończonych do wyznaczania pól naprężeń i przemieszczeń. W 1984 r. przygotował rozprawę habilitacyjną pt. *"Drgania i stateczność dynamiczna powłoki stożkowej*

przy nieliniowym tłumieniu materiałowym", a po kolekwium uzyskał stopień naukowy doktora habilitowanego na Wydziale Budowy Maszyn PP i został w 1986 r. mianowany na stanowisko docenta, a w 1992 r. mianowany na stanowisko profesora nadzwyczajnego. Opublikował jako autor lub współautor ponad 70 prac naukowych i wypromował jednego doktora nauk technicznych. Kierował lub uczestniczył jako główny wykonawca w kilku projektach badawczych KBN oraz w wielu analitycznych pracach obliczeniowych i projektowych dla gospodarki; jest współautorem dwóch patentów.

Poza działalnością naukową i dydaktyczną prof. Szyc pełnił na naszej uczelni szereg funkcji organizacyjnych. W latach 1986-1987 był prodziekanem ds. studenckich na Wydziale Budowy Maszyn. W latach 1987-1990 pełnił funkcję rzecznika dyscyplinarnego dla studentów. Od roku 1987 był zastępcą dyrektora Instytutu Mechaniki Stosowanej PP, a od roku 1991 dyrektorem tego instytutu do 1996 r., a po trzyletniej przerwie ponownie kierował Instytutem Mechaniki Stosowanej jako dyrektor. W latach 2002-2008, przez dwie kadencje był członkiem Senatu Akademickiego PP z wyboru, jako przedstawiciel nauczycieli akademickich WBMiZ. W okresie tym brał udział w pracach Senackiej Komisji ds. Budżetu i Finansów. Działalność także w organizacjach naukowych takich jak: *Zespół Stateczności Konstrukcji Komitetu Budowy Maszyn PAN, Polskie Towarzystwo Mechaniki Teoretycznej i Stosowanej, Komisja Nauk Mechanicz-*

nych i Budownictwa oddział PAN w Poznaniu, czy Komisja Fizyki Technicznej i Matematyki Stosowanej Poznańskiego Towarzystwa Przyjaciół Nauk.

Prof. Wacław Szyc zainteresowany był i jest nadal różnymi rodzajami turystyki, a w szczególności rejsami żeglarskimi po wielkich jeziorach mazurskich lub wędrówkami góorskimi, czy zwiedzaniem ciekawych regionów w kraju i za granicą. Jest członkiem Koła PTTK przy Politechnice Poznańskiej.

Podczas pracy zawodowej, za swoje osiągnięcia naukowe i dydaktyczne, uzyskał szereg nagród i odznaczeń, a są to: dwie indywidualne Nagrody Ministra za doktorat i habilitację, dwie zespołowe Nagrody Ministra związane z działalnością naukowo-badawczą, Medal Komisji Edukacji Narodowej oraz Złoty Krzyż Zasługi.

Pierwsze nasze spotkanie - poznanie miało miejsce w październiku 1966 roku, w Sali w budynku przy ul. Strzeleckiej, podczas ćwiczeń rachunkowych z wytrzymałości materiałów w semestrze zimowym. Byłem wtedy studentem.

Mile wspominam po latach, dzięki Tobie, swój jedyny rejs żeglarski po jeziorach mazurskich (13-28 sierpnia 1987 r.), gdzie pełniłeś funkcję kapitana, a ja byłem załogą. Zapoznałem się wówczas z podstawową terminologią żeglarską oraz zasadami sterowania pojazdem pływającym o napędzie ekologicznym.

Niezapomniana burza na Śniardwach - Ty przy sterze, ja pod pokładem wygodnie siedząc nadśluchiwałem grzmotów. Zapytałem Cię wówczas, co z żeglarzami, gdy piorun uderzy w maszt (nasza żaglówka miała maszt wykonany z rury aluminiowej)? Odpowiedziałeś spokojnie, że nieznane są opisy takich zdarzeń. Zrozumiałem, że to oczywiste, gdyż nie będzie kogokolwiek na żaglówce, kto mógłby takie zdarzenie opisać.

Wacławie, dziękuję Ci za wiele lat znakomitej współpracy naukowej, której efektem są między innymi wspólne

książki, publikacje w renomowanych czasopismach oraz opracowania dla przemysłu dotyczące wytrzymałości i stateczności konstrukcji. Życzę Ci na emeryturze przede wszystkim dużo zdrowia, pomyślności w życiu rodzinnym oraz kontynuacji naszych wspólnych badań.

Oprac.:
Prof. dr hab. inż. Krzysztof Magnucki
Zakład Wytrzymałości
Materiałów i Konstrukcji
Wydział Budowy Maszyn
i Zarządzania

Prof. Jerzy Zielnica

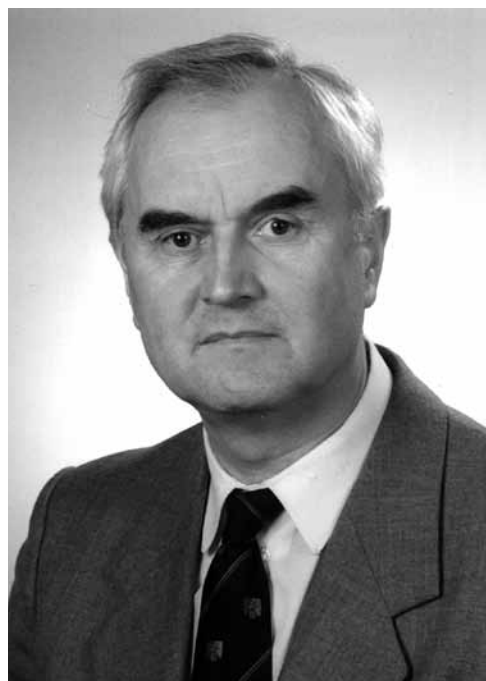
- 70-lecie urodzin

Prof. dr hab. inż. Jerzy Zielnica jest profesorem zwyczajnym na Wydziale Budowy Maszyn i Zarządzania Politechniki Poznańskiej. W latach 1992-1995 pracował na *Universidade da Beira Interior* (Portugalia) jako *Visiting Professor*.

Urodził się 3 kwietnia 1941 roku w Tomaszowie Mazowieckim. Studia wyższe ukończył na Politechnice Poznańskiej w 1963 r. W 1970 r. obronił pracę doktorską, a w 1988 r. uzyskał stopień doktora habilitowanego. W 2002 r. uzyskał tytuł profesora i w roku następnym stanowisko profesora zwyczajnego. Jego rozprawa doktorska i habilitacyjna zostały nagrodzone nagrodą Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki.

Specjalizuje się w zakresie mechaniki, wytrzymałości materiałów i konstrukcji, stateczności konstrukcji sprężysto-plastycznych, teorii powłok, metod numerycznych i komputerowych, technice wibroizolacji i analizie teoretycznej i numerycznej pól naprężeń hartowniczych. Szczególne osiągnięcia naukowe:

analiza stateczności początkowej i pokrytycznego zachowania jedno i wielowarstwowych anizotropowych powłok sprężysto-plastycznych w ramach teorii fizycznie i geometrycznie nieliniowej; badania z zakresu stateczności sprężysto-plastycznych powłok trójwarstwowych, opracowanie licznych procedur numerycznych i oryginalnych programów komputerowych, zastosowanie metody elementów skończonych i zbudowanie (w ramach wieloletniego grantu KBN) systemu komputerowej symulacji naprężeń hartowniczych #SY-SHART z uwzględnieniem przemian fazowych i plastyczności. Opracował podstawy teoretyczne kinetyki przemian fazowych i analizy chwilowych i szczytkowych naprężeń hartowniczych w elementach maszyn w stanach sprężystych i plastycznych. Uogólnił dotychczasowe podejścia przez uzależnienie od temperatury wszystkich podstawowych parametrów geometrycznych

oraz fizycznych analizowanego obiektu i składników przemian fazowych, co umożliwiło dokładniejszą analizę chwilowych i szczytkowych naprężeń w nawę-

glanych częściach maszynowych. W realizacji tej tematyki współpracował z IPPT PAN i *Linköping University of Technology* (Szwecja). Opracował podstawy teoretyczne i zrealizował badania doświadczalne nieliniowych wibroizolatorów.

Jest autorem blisko 300 publikacji i prac naukowo-badawczych wdrożonych w przemyśle w kraju i zagranicą. Kierował kilkudziesięcioma wdrożeniami projektami badawczymi i projektami KBN, realizował analityczno-numeryczne prace naukowo-badawcze dotyczące analizy wytrzymałościowej wysokoobrotowych wirników maszyn przepływowych, prowadzące do uruchomienia antyimportowej produkcji dmuchaw i wentylatorów (współpraca z Instytutem Techniki Ciepłej Politechniki Poznańskiej i Zakładami H. Cegielski Poznań), kierował kilkunastoma pracami N-B nt. *statycznej i dynamicznej analizy wytrzymałościowej prototypów autocystern do przewozu paliw i zbiorników paliwowych i chemicznych o dużych pojemnościach*, w tym 4 opracowania na zamówienia zagraniczne (Austria, RFN). Ostatnio w latach 2005-2007 brał udział jako główny wykonawca w analizach statycznych i dynamicznych metodą elementów skończonych betonów sprężonych w Międzynarodowym Projekcie Badawczym 136/E – 362/SPB/COST/T-07/DWM, 11/2005-2007 nt. *"Zastosowanie metod analizy sygnału wibroakustycznego, przepływu energii i rozdziału mocy do szacowania stanu betonów sprężonych"*. Jest współautorem kilku patentów. Opracował kilkadziesiąt recenzji publikacji naukowych w czasopiśmie o zasięgu światowym, jak np. *Applied Mechanics Reviews* (USA), *Polska Bibliografia Analityczna Mechaniki* (PBAM). Był promotorem 5-ciu obronionych prac doktorskich, opracował kilkadziesiąt opinii prac doktorskich, habilitacyjnych i profesorskich.

Czynnie uczestniczył (wygłaszając referaty) w ponad 100 międzynarodowych konferencjach naukowych w kraju i zagranicą (m.in. w Portugalii, Francji, RFN, Anglii, Singapurze, Brazylii, USA, Korei i w Australii, gdzie prezentował wyniki swych badań naukowych, jak: *Konferencje Mechaniki Ciała Stałego*, org. IPPT PAN, *Polish Solid Mechanics*

*Conference, Konstrukcje Powłokowe - Teoria i Zastosowania, Shell Structures - Theory and Applications, Sympozja Stateczności Konstrukcji, Krajowa Konferencja Wytrzymałości Materiałów i Badania Materiałów, Konferencja Zbiorniki Cienkościenne i Belki Cienkościenne, Conference on Thin - Walled Structures, Loughborough (Anglia), International Colloquium, SDDS Stability and Ductility of Steel Structures, The 2011 World Congress on Advances in Structural Engineering and Mechanics (ASEM'11). Prawie wszystkie referowane prace były opublikowane w prestiżowych i obszernych wydaniach konferencyjnych, a międzynarodowe i zagraniczne były sygnowane przez uznanych w skali światowej wydawców, m.in. Elsevier, Balkema. Był członkiem komitetów naukowych i przewodniczył sesjom naukowym na wielu konferencjach krajowych i zagranicznych. Wydał kilka książek z zakresu wytrzymałości materiałów i stateczności powłok sprężysto-plastycznych, wśród nich - *"Wytrzymałość materiałów"* (559 str., 3 wydania w latach 2000-2004), monografia profesorska *"Stateczność powłok sprężysto-plastycznych"* (2001 r.). Jedna książka w języku angielskim *"Mechanics of Materials"* ukazała się zagranicą.*

Opublikował ponad 180 artykułów, w tym kilkadziesiąt zagranicznych i kilkanaście z tzw. listy filadelfijskiej. Publikował m.in. w centralnych czasopiśmie Polskiej Akademii Nauk i zagranicznych, takich jak: *Engineering Transactions, Archiwum Budowy Maszyn, Journal of Applied Mechanics, Bulletin de L'Academie Polonaise des Sciences, Archives of Civil Engineering, Archive of Applied Mechanics, Ingenieur Archiv, Journal of Thermal Stresses, Building Research Journal, Mechanical Systems and Signal Processing, Acta Thermochimica, Thin - Walled Structures*.

Współpracuje z Instytutem Podstawowych Problemów Techniki PAN, z ośrodkami naukowymi w Holandii (Delft), Kanadzie (*Calgary University of Technology*), Szwecji (*Linköping*). Jest członkiem wielu zespołów i towarzystw naukowych w kraju i zagranicą. Za swoje szczególne osiągnięcia w dziedzinie

badźń naukowych otrzymywał wielokrotnie nagrody Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego oraz Ministra Edukacji Narodowej I-go stopnia. Rektor *Universidade da Beira Interior* w Portugalii przyznał mu medal za szczególny wkład w rozwój uczelni, badań naukowych i w kształceniu studentów na uczelni zagranicznej. Jest członkiem krajowych i zagranicznych towarzystw naukowych, otrzymał wiele nagród dydaktycznych dziekana i rektora PP, otrzymał Medal Komisji Edukacji Narodowej w 1994 roku. W roku 1997 otrzymał nagrodę indywidualną Rektora Politechniki Poznańskiej I-go stopnia za wybitne osiągnięcia dydaktyczne (w tym za książkę *"Wytrzymałość materiałów"*). W 2005 roku otrzymał nagrodę *Mentor 2004* za I miejsce na Wydziale, przyznana przez studentów Wydziału Budowy Maszyn i Zarządzania PP za wybitne osiągnięcia w pracy dydaktycznej. Prowadzi wykłady w języku angielskim i realizuje indywidualny tok studiów w ramach *Europejskiego Programu wymiany studentów ERASMUS* na Wydziale Budowy Maszyn i Zarządzania Politechniki Poznańskiej kształcąc studentów z Hiszpanii, Portugalii, Turcji, Francji i Niemiec.

Był członkiem Zespołu Programowego d/s Studiów dla pracujących przy Ministerstwie Nauki Szkolnictwa Wyższego i Techniki, w grupie przedmiotowej *"Mechanika"* i członkiem zespołu inicjatywnego utworzenia nowego kierunku studiów o nazwie *"Mechanika Komputerowa"* na Wydziale Budowy Maszyn Politechniki Poznańskiej. Jest członkiem Zespołu Stateczności Konstrukcji, Sekcji Podstaw Konstrukcji, Komitetu Budowy Maszyn Polskiej Akademii Nauk (od 1982 r.); członkiem Polskiego Towarzystwa Mechaniki Teoretycznej i Stosowanej PTMTiS (od 1966 r.); członkiem Sekcji Wytrzymałości Materiałów SIMP NOT (od 1970 r.). Był członkiem Rady Naukowej Instytutu Mechaniki Stosowanej PP. W latach 1992-1995 był przewodniczącym Zespołu d/s organizacji konferencji naukowych, seminariów i konferencji szkoleniowych na wydziale *"Departamento de Electromecánica"* *Universidade da Beira Interior* - Portugalia, gdzie pełnił również funkcję Przewodniczącą Komisji ds. kształcenia.

Przykładowe publikacje: Zielnica J., *Elastic-Plastic Buckling of Sandwich Conical Shells under Axial Compression and External Pressure*. *Bulletin de L'Academie Polonaise des Sciences, Ser. des Sciences Techniques*, Vol. 29, 1981, No 11-12; Zielnica J.: *Linearized Equations of Stability of Elastic-Plastic Conical Shell Including the Effect of Passive Processes*. *Theoretical and Applied Mechanics*, V. 22, z. 3-4, 1984, 423-432. Woelke J., Zielnica J.: *Dilatational Curves in the Kinetics of Phase Transformation for the Hardening Processes of Cylindrical Machine Elements*. *Journal of Thermal Stresses* (Rochester NY, USA), Taylor & Francis 0149-5739, Vol. 21, No. 7, 1998, 727-741. Zielnica J.: *Dynamical stability and parametric vibrations of an axisymmetric shell including the effects of non-linear material damping*. *Building Rese-*

arch Journal, ICA SAS, Vol. 48, No. 3, 2000, 195-208; Zielnica J., *Imperfection sensitivity and stability of an elastic-plastic conical shell under axisymmetrical load*. *Archive of Applied Mechanics*, 2002, 6-7, 395-417; Zielnica J., *Stability of elastic-plastic conical shells under shear loading*, *Thin-Walled Structures*, 2002, 4, 355-370; Jaskuła L., Zielnica J.: *Large displacement stability analysis of elastic-plastic unsymmetrical sandwich cylindrical shells*, *Thin-Walled Structures*, 2011, 49, 611-617.

Jerzy, pierwsze nasze spotkanie - poznanie odbyło się w marcu 1967 roku w Laboratorium na Wildzie, podczas ćwiczeń laboratoryjnych z wytrzymałości materiałów w semestrze letnim. Byłem wówczas studentem. Mile wspominam wspólne wyjazdy na konferencje

krajowe lub zagraniczne, a przy ich okazjach wycieczki.

Jerzy, dziękuję Ci za wiele lat współpracy naukowej, której efektem jest przede wszystkim kilka opracowań dla polskiego przemysłu maszynowego, dotyczących wytrzymałości i stateczności konstrukcji. Życzę Ci dużo zdrowia, pomyślności w życiu rodzinnym oraz dalszych sukcesów naukowych i kontynuacji naszej współpracy.

Oprac.:

Prof. dr hab. inż. Krzysztof Magnucki
Zakład Wytrzymałości
Materiałów i Konstrukcji
Wydział Budowy Maszyn
i Zarządzania

WETERZE

WSZELKIE RYTMY DOZWOLONE

Biblioteka Politechniki Poznańskiej dla wszystkich

Biblioteka ma swoją siedzibę w nowym budynku Biblioteki Technicznej i Centrum Wykładowego od przełomu lat 2010/2011. W dniu 1 września 2011 r. Biblioteka w sposób uroczysty zaakcentowała otwarcie nowych podwoi dla wszystkich potrzebujących i zainteresowanych dostępem do zasobów i usług oferowanych zarówno w postaci fizycznej jak i cyfrowej w ramach systemu biblioteczno-informacyjnego Uczelni.

Otwarcu towarzyszyła wystawa "Dwa wieki biblioteki". Pamiątką tego pięknego dnia jest wspólne, łączące wszystkie rodzaje bibliotek w jesiennym słońcu, zdjęcie na agorze przed kompleksem Biblioteki i Centrum Wykładowo-Konferencyjnego na terenie kampusu WARTA.

Uroczystość otwarcia zainaugurowała dwudniową ogólnopolską konferencję naukową *"Biblioteka XXI wieku, nowoczesna architektura, funkcjonalne wyposażenie, pomysłowe aranżacje"* (1-2

Tradycyjnego przecięcia wstęgi dokonali: prorektor Uczelni prof. dr hab. inż. Karol Nadolny, projektant budynku prof. dr hab. inż. arch. Marian Fikus oraz dyrektor Biblioteki mgr Halina Ganińska i kanclerz Uczelni dr inż. Janusz Napierała. Liczni uczestnicy tej uroczystości, którzy przybyli z całej Polski, mieli możliwość zwiedzenia nowej przestrzeni biblioteki i zapoznania się z najważniejszymi nowoczesnymi rozwiązaniami funkcjonalnymi.

Uroczyste przecięcie wstęgi, od lewej: prof. dr hab. inż. K. Nadolny - Prorektor PP; H. Ganińska - dyrektor Biblioteki; prof. dr hab. inż. arch. M. Fikus - projektant budynku; dr inż. Janusz Napierała - Kanclerz PP.

Wystawa Dwa wieki Biblioteki

września 2011 r., Poznań-Kiekrz), której współorganizatorem była Biblioteka Politechniki Poznańskiej, a honorowym patronatem objął JM Rektor Politechniki Poznańskiej - prof. dr hab. inż. Adam Hamrol. Konferencja ta poświęcona była budownictwu bibliotecznemu. Jej otwarcia dokonali w imieniu organizatorów: prof. dr hab. inż. Karol Nadolny, prorektor Politechniki Poznańskiej oraz mgr Elżbieta Stefańczyk, przewodnicząca Stowarzyszenia Bibliotekarzy Polskich.

Pierwszy dzień konferencji miał miejsce w nadwarciańskim kompleksie Politechniki, gdzie można było podziwiać niezwykłą wystawę sztuki realizmu fantastycznego artysty Wojciecha

Prelegenci pierwszej sesji Konferencji

Siudmaka. Na konferencji zaprezentowano, wykorzystując techniki multimedialne, najnowsze projekty architektoniczne i wyposażenia bibliotek - zrealizowane i będące w trakcie realizacji - nowo wybudowanych i dopiero powstających bibliotek, zarówno akademickich, jak też i publicznych, pedagogicznych i szkolnych.

Wiadomo, że w zakresie budownictwa bibliotecznego awangardą są nowoczesne biblioteki uczelniane, zaskakujące oryginalną architekturą, nowoczesnym funkcjonalnym wyposażeniem z najnowszymi technikami multimedialnymi i technologiami informacyjnymi, a także cechujące się znakomitą aranżacją przestrzeni. Takie właśnie były prezentacje pierwszej sesji poświęconej bibliotekom akademickim, które w niezwykle ciekawy i inspirujący sposób przedstawiali twórcy tych bibliotek, architekci i bibliotekarze: Nadwarciańska Biblioteka Politechniki Poznańskiej (prof. dr hab. inż. arch. Marian Fikus, mgr Halina Ganińska), Centrum Informacji Naukowej i Biblioteka Akademicka - biblioteka otwarta (dr hab. Dariusz Pawelec, Bi-

blioteka Uniwersytetu Śląskiego) i Nowa Biblioteka Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie - marzenia, projekt, realizacja, niepokoje (mgr Marta Kęsik) oraz w wieczornym wystąpieniu Biblioteka uczelniana jako część Centrum Medycznej Informacji Naukowej Uniwersytetu Medycznego im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu, już na terenie tejże biblioteki (architekci Grzegorz Sadowski, Sadowska; mgr Aniela Piotrowicz). W zakresie budownictwa bibliotecznego środowisko akademickie jest współfinansowane przez Unię Europejską, tj. korzysta z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego i budżetu państwa.

Bibliotekom publicznym poświęcono sesję drugą. Rozbudowę Biblioteki Raczyńskich w Poznaniu zaprezentowali architekci Jerzy Szczepanik-Dzikowski i Marek Moskal oraz Wojciech Spaleniak (otwarcie zaplanowano na jesień 2012); przedstawiono także osiągnięcia architektoniczne i aranżacyjne mniejszych bibliotek, takich jak Miejska Biblioteka Publiczna w Mikołowie, Biblioteka-Galeria w Oświęcimiu i FOTOBIBLIOTEKON w Miejskiej Bibliotece Publicznej w Chrzanowie. Sesja trzecia skupiła się na nowoczesnej przestrzeni publicznych bibliotek pedagogicznych i bibliotek dla dzieci i młodzieży. Rozwój bibliotek nieakademicznych wspiera Program Biblioteka + MKiDzN oraz Fundacja Rozwoju Społeczeństwa Informacyjnego FISL.

Konferencja zgromadziła bibliotekarzy z całej Polski, w liczbie około 180 osób. Można zaryzykować stwierdzenie, że zarówno otwarcie nowej Biblioteki Politechniki Poznańskiej, jak i konferencja były świętem całego środowiska bibliotekarskiego, ale także architektów, którzy w swoich projektach podjęli się próby zawarcia ducha filozofii biblioteki, co - wbrew powszechnemu mniemaniu - nie jest przedsięwzięciem prostym. W kuluarach można było pogłębić swoje spojrzenie na bibliotekę jako propozycję architektoniczną, jako niepowtarzalną wielowiekową instytucję i jako miejsce najbardziej odpowiednie dla czytelnika i użytkownika przestrzeni biblioteki.

Uczestnicy konferencji Biblioteka XXI wieku"

Biblioteka Politechniki Poznańskiej - już w nowocześnie wyposażonym budynku - zapewnia wygodny i szybki - ze względu na przyjazne miejsca do nauki i pracy naukowej - dostęp do tradycyjnych zbiorów drukowanych oraz bardziej efektywne wykorzystanie licencjonowanych źródeł elektronicznych i otwartych zasobów wiedzy, szczególnie cennych w procesie zdalnego i samodzielnego studiowania oraz prowadzenia badań naukowych. Zapewnia pomoc i konsultacje wysoko wykwalifikowanej kadry: bibliotekarzy i specjalistów informacji naukowej w szerokim zakresie nauk technicznych i innych powiązanych - na miejscu i zdalnie.

Usługi informacyjne koncentrują się na trzech poziomach:

(1) podstawowym dotyczącym baz danych bibliograficznych oraz katalogów online, (2) pełnotekstowym polegającym na dostarczaniu tekstów i organizowaniu dostępu do publikacji elektronicznych, czasopism, książek, artykułów i zbiorów specjalnych, (3) dziedzinowym wyrażającym się wieloaspektowym wyszukiwaniem tematów, dyscyplin oraz inter- i transdyscyplin.

Biblioteka PP zajmuje dwie kondygnacje: 3325 m² powierzchni użytkowej (ogółem 4200 m²). Przestrzeń czytelników/użytkowników zajmuje 1570 m² (37,39%), magazyny kompaktowe stanowiące zaplecze zbiorów - odpowiednio na parterze i piętrze 960m² (22,86%), przestrzeń pracowników biblioteki 795 m² (18,93%), komunikacja i sanitariaty 875 m² (20,83%). Na jedno miejsce w Bibliotece PP przypada 92 studentów. Około 40% zbiorów jest wolnodostępnych. Pracownicy biblioteki pełnią dyżury na pięciu stanowiskach INFO.

Parter biblioteki to otwarta przestrzeń dla użytkowników, gdzie znajdują się katalogi: online i kartkowy zbiorów dawnych; stanowiska czytelnicze i komputerowo-czytelnicze z dostępem do baz nielicencjonowanych; aktywny księgozbiór dydaktyczny (tzw. studencki) samoobsługowy z wolnym dostępem do pótek oraz stanowiskiem czytelnika z funkcją samowypożyczenia i samozwrotu (tzw. self-check); pojedyncze miejsca do przejrzenia książek i pokój pracy zespołowej; wreszcie wypożyczalnie: miejscowa i międzybiblioteczna. Wkrótce znajdzie się - przy wejściu do biblioteki od strony rampy - wrzutnia do zwrotu wypożyczonych książek czynna 24h / 7dni.

Piętro biblioteki to otwarta przestrzeń czytelników i e-biblioteki: dostęp do katalogu online i wszystkich baz danych; czytelnia z wolnym dostępem do pótek (gdzie książki są ułożone wg działów) i pojedynczymi stanowiskami czytelniczymi i komputerowo-czytelniczymi (w tym: 9 boksów jednoosobowych) stanowiska specjalistyczne dla studentów z dysfunkcjami; informatorium e-biblioteki z księgozbiorem informacyjno-bibliograficznym oraz dwa pokoje pracy zespołowej i sala seminaryjna.

Biblioteka pracuje w zautomatyzowanym systemie bibliotecznym HORIZON, od roku akademickiego 2011/1012 zintegrowanym dodatkowo z technologią radiową RFID, tj. systemem kontroli, udostępniania i ochrony zbiorów bibliotecznych (ang. RFID Radio Frequency Identification). Technologia RFID w zakresie zakupionym w bieżącym roku przez Uczelnię pozwala na: wypożyczanie książek na stanowisku do samodzielnych zwrotów i wypożyczeń (self-check); stosowanie systemu bramek kontrolnych RFID: wejście/wyjście z przestrzeni biblioteki (parteru oraz piętra) stanowiących ochronę przed niekontrolowanym i nieuprawnionym wyniesieniem zbiorów bibliotecznych poza bibliotekę oraz obsługę aplikacji bibliotecznej na karcie ELS (Elektronicznej legitymacji Studenckiej). Wkrótce, w roku 2012

zostanie zainstalowana wrzutnia do zwrotów wypożyczonych książek czynna 24h przez 7 dni w tygodniu oraz funkcje: porządkowania zbiorów udostępnianych w wolnym dostępie (księgozbiórów: dydaktycznego i czytelnia) jak i wyszukiwanie przestawionych książek przez czytelników, wreszcie inwentaryzacja (skontrolowanie) zbiorów bibliotecznych w przestrzeniach z wolnym dostępem i magazynach zamkniętych. Zatem biblioteka w nowym budynku oferuje zintegrowane usługi biblioteczno-informacyjne, na które składają się: system HORIZON, technologia RFID oraz wirtualna biblioteka nauki - dostęp z portalu Biblioteki PP.

Stanowisko self - check

Wirtualna biblioteka nauki to: wirtualna organizacja działań poprzez narzędzia zarządzające dostępem do e-biblioteki; usługi z poziomu katalogu online BPP; inne usługi specjalistyczne z wykorzystaniem takich form jak: formularze elektroniczne, e-mail, komunikatory, portale społecznościowe etc., przewodnik po serwisie www; usługi dydaktyczne z wykorzystaniem nowych technologii, m.in. e-learningu i baz danych dydaktycznych.

Biblioteka nowa to biblioteka wyposażona w nowoczesne technologie to monitoring, multimedia i automatyka; do dyspozycji użytkowników: nowoczesny sprzęt komputerowy (komputery, drukarki, skanery), dostęp do Internetu za pomocą łączy kablowych i bezprzewodowych (WiFi) oraz sprzęt reprograficzny.

Biblioteka zaprasza w swoje progi czytelników i użytkowników zasobów elektronicznych, oczekujących pomocy i zainteresowanych dziedzinami nauki; zaprasza także wszystkich chętnych do współpracy i partnerstwa.

BIBLIOTEKA ZAWSZE PO DRODZE NIE MIJAM – WCHODZĘ

Oprac.: Halina Ganińska

Od. Red.: Od 1 października 2011 r. dyrektorem Biblioteki PP jest mgr Małgorzata Furgał.

XII MIĘDZYNARODOWA LETNIA SZKOŁA ROZWIĄZYWANIA PRAKTYCZNYCH PROBLEMÓW TECHNICZNYCH W MECHANICE, INŻYNIERII MATERIAŁOWEJ I TRANSPORCIE

P O Z N A Ń , 1 9 - 2 3 W R Z E Ś N I A 2 0 1 1

Wydział Maszyn Roboczych i Transportu w dniach 19-23 września br. po raz dwunasty gościł uczestników Międzynarodowej Letniej Szkoły, cyklicznego wydarzenia skierowanego do studentów Politechniki Poznańskiej oraz gości z zagranicznych uczelni wyższych. Celem Szkoły jest konfrontacja zdobytej na studiach wiedzy z rzeczywistymi problemami technicznymi z obszaru mechaniki, inżynierii materiałowej i transportu, występującymi w praktyce gospodarczej, a prezentowanymi przez przedsiębiorstwa biorące udział w MLS. Honorowym patronatem objął XII Międzynarodową Letnią Szkołę Marek Woźniak Marszałek Województwa Wielkopolskiego.

Do pracy nad rozwiązaniami studenci przystąpili od razu. Istniała możliwość wizytacji w zakładach przemysłowych celem zobrazowania idei i wszelkich niuansów problemu, konsultacje z pracownikami Politechniki lub wykorzystanie wiedzy zawartej w zbiorach Biblioteki Głównej PP i bibliotek wydziałowych i instytutowych. Do dyspozycji uczestników przeznaczono laboratorium komputerowe, wygodne jako miejsce spotkań w grupach i opracowywania rozwiązań. Od studentów oczekiwano przedstawienia koncepcji rozwiązania w postaci 10-stronicowego raportu wraz z niezbędnymi załącznikami (schematy i rysunki techniczne, szczegółowe obliczenia itp.), a także przygotowania resume w postaci prezentacji multimedialnej.

W praktyce jednak praca w grupach miała charakter raczej niesformalizowany, co wzbogaciło *Szkołę* o aspekt integracyjny, szczególnie pomiędzy uczestnikami pochodzącymi z różnych uczelni wyższych z różnych krajów Europy. W tym roku zagranicznymi gośćmi MLS byli Węgrzy z Dunaújvárosi Főiskola, z miasta położonego na południe od Budapesztu, będącego największym ośrodkiem hutniczym w kraju. Integrację wspomogła z pewnością poniedziałkowa wieczorna wycieczka do poznańskiego *Starego Browaru*.

Piątek 24 września był dniem rozstrzygnięć. Grupy rozwiązujące przedstawiały kolejno rezultaty swojej pracy, a przysłuchiwali się im pozostali uczestnicy MLS,

Pięciodniowe przedsięwzięcie za-
inaugurowane zostało tradycyjnie w poniedziałek rano przez Dziekana Wydziału MRiT, prof. Marka Idziora, oraz pomysłodawcę idei i przewodniczącego Komitetu Naukowego MLS - prof. Zbigniewa Kłosa. Wykład inauguracyjny na temat podstaw projektowania technicznego i etosu inżyniera wygłosił dr Dariusz Torzyński.

Po uroczystym rozpoczęciu Szkoły, przedstawiciele przedsiębiorstw zaprezentowali problemy techniczne, które przydzielone zostały do grup rozwiązujących:

- Amica Wronki S.A. - zabezpieczenie przed przypadkowym załączeniem kuchni przez dzieci,
- Solaris Bus & Coach S.A. - analiza systemu montażu sklejek podłogowych z uwzględnieniem ich właściwości fizycznych oraz opracowanie sposobu dylatacji w miejscach łączenia,
- Volkswagen Poznań Sp. z o.o. - koncepcja systemu transportu skidów i organizacja pracy, wpinanie i wypinanie skidów transportowych (chemicznych i lakierniczych) w lakierni VW Poznań.

a także przedstawiciele przedsiębiorstw i członkowie Komitetu Naukowego, którzy stanowili skład jury oceniającego poziom rozwiązań. W trakcie pokazów często wywiązywała się dyskusja na tematy merytoryczne czy też dotyczące drogi dojścia do określonego rezultatu. Po zakończeniu tej części programu MLS, rozpoczęło swoją pracę jury konkursowe. Oceniano przede wszystkim oryginalność rozwiązania, poziom zaawansowania, a także inne czynniki, jak choćby jakość prezentacji, która również mogła zaważyć na ocenie końcowej. Po długich naradach przyznano następujące wyróżnienia:

- I miejsce dla grupy rozwiązującej problem przedstawiony przez firmę Solaris Bus & Coach S.A., w składzie: Mateusz Matysiak, Bartosz Minorowicz, Rafał Nowak, Frederik Stefański (WMRiT), Attila Szekeres (Dunaújvárosi Főiskola)
- II miejsce dla grupy w składzie: Mariusz Bunalski, Justyna Laska (WMRiT), Jakub Michałek (WBMiZ), Anna Rjoków (Wyższa Szkoła Pedagogiki i Administracji w Poznaniu) oraz Attila Domokos i Ádám Hart (Dunaújvárosi Főiskola), która zmierzyła się z zagadnieniem zaprezentowanym przez Volkswagen Poznań Sp. z o.o.

Uczestnicy XII Międzynarodowej Letniej Szkoły

Pozostałe grupy zostały wyróżnione i również otrzymały cenne nagrody, których fundatorem, podobnie jak w roku poprzednim, był Marszałek Województwa Wielkopolskiego. Dyplomy, certyfikaty uczestnictwa i nagrody przekazano w piątkowe popołudnie na uroczystym bankiecie w restauracji Maltanka, wieńczącym XII edycję Międzynarodowej Letniej Szkoły.

W trakcie trwania Szkoły jej uczestnicy mieli zapewnione noclegi w domach

gionu: Amica Wronki S.A., Solaris Bus & Coach S.A. i Volkswagen Poznań Sp. z o.o. Organizatorzy pragną serdecznie podziękować prorektorowi ds. ogólnych PP, prof. Karolowi Nadolnemu, który po raz kolejny zgodził się wesprzeć Szkołę z myślą o skutecznej promocji Politechniki i utrzymywaniu korzystnych relacji na linii nauka-biznes. Podziękowania skierować należy również do Pana Marka Woźniaka, Marszałka Województwa Wielkopolskiego, za kolejny rok honorowego (i nie tylko) patronatu nad imprezą, który skutkuje podniesieniem jej rangi.

Na zdjęciu (od lewej): dr hab. inż. Marek Idzior - Dziekan WMRiT, prof. nadzw.; przedstawiciel Amica Wronki S.A. p. Jan Nowicki; członkowie Komitetu Organizacyjnego XII MLS: p. Gabriela Olejnik i p. Krzysztof Koper; prof. dr hab. inż. Wiesław Zwierzycki - Dyrektor IMRiPS

- III miejsce dla zespołu w składzie: Anna Brych, Dorota Grzegorska, Michał Niemczyk (WBMiZ), Tobiasz Bowski (WMRiT) i Tamás Görög (Dunaújvárosi Főiskola)

studentek Politechniki, a także codzienne wyżywienie. Niemałe koszty organizacyjne można było pokryć tylko dzięki hojności sponsorów, wśród których znaleźli się liderzy biznesowi re-

Niestłabnące zainteresowanie ideą Międzynarodowej Letniej Szkoły ze strony studentów, przedstawicieli życia gospodarczego oraz regionalnego samorządu, sprawdzona formuła oraz sprawna organizacja corocznych jej edycji świadczą o potrzebie kontynuacji realizacji podobnych wydarzeń. Kolejna, trzynasta edycja Szkoły już za rok - organizatorzy żywią nadzieję, że "trzynastka" okaże się szczęśliwa. Dodatkowych informacji, w tym obszernej fotorelacji z tegorocznej edycji proszę szukać na stronie domowej MLS (<http://mls.put.poznan.pl>)

mgr inż. Krzysztof Koper
Kierownik Organizacyjny XII MLS

Absolwent MRiP to brzmi dumnie

Dla wszystkich uczestników zjazd był ogromnym przeżyciem - jechaliśmy gnani tęsknotą wspomnień starych, dobrych i beztroskich czasów. Wielu koleżankom i kolegom trudno było odebrać się od obowiązków zawodowych, niektórzy nie dali rady przyjechać. 11 osób z naszego rocznika uczciliśmy minutą ciszy. Pozostała po nich pustka i ból przedwczesnego rozstania. Wiele przyjaźni, które zrodziły się w okresie studiów przetrwało do dnia dzisiejszego, zawarto też parę małżeństw.

Dwóch kolegów, w tym jednego z Węgier - Janosa Kecsesa - ujrzeliśmy po raz pierwszy od czasu ukończenia studiów. Janos ocenia czas studiów w Polsce jako najpiękniejszy okres w życiu. Do Poznania przyjechał ze swoim synem i jego dziewczyną. Oto, co mówi po polsku o ich wrażeniach - *byli bardzo zachwyceni z tym, co widzieli. Wiedzieli, że ja bardzo dobrze się czułem w Polsce i teraz zobaczyli, dlaczego było mi tu tak dobrze. Naprawdę, to dla nich też było coś cudownego. Będą to na pewno pamiętać długo. Dziękuję bardzo! Mam nadzieję, że na następne spotkanie już nie musimy tak długo czekać.*

Nasz kolega, Romek Weinert, który nie opuszcza żadnego zjazdu, a który aby przyjechać do Polski musi pokonać setki kilometrów (mieszka za granicą) zapewniał - *Co do spotkania, było fantastycznie, za 3 lata też przyjadę.*

Pierwsza część zjazdu odbyła się na uczelni. Dzięki prezentacji przygotowanej przez dr. inż. Andrzeja Wołyńskiego absolwenci mogli zapoznać się z historią i rozwojem Politechniki Poznańskiej.

W czerwcu br. odbył się kolejny, czwarty, zjazd Wydziału Maszyn Roboczych i Pojazdów (obecnie Wydział Maszyn Roboczych i Transportu), rocznik 1976. Spotkanie odbyło się w 35-tą rocznicę ukończenia studiów i 40-lecie poznania się braci studenckiej.

W 1976 roku wydział MRiP ukończyło 87 osób, wśród nich znalazł się obecny Rektor Politechniki Poznańskiej prof. dr hab. inż. Adam Hamrol. Na zjeździe spotkała się sztafeta pokoleń - dziekani ze swoim byłymi studentami.

Na zdjęciu (od lewej): Dziekan Wydziału MRiP w roku 1976 prof. Zdzisław Kośmicki, obecny Dziekan Wydziału dr hab. inż. Marek Idzior, prof. nadzw. i Rektor Politechniki Poznańskiej Prof. dr hab. inż. Adam Hamrol

Józek Łapczyński opowiadał z ogromnym przekonaniem, iż wiedza zdobyta przez nas w czasie studiów, jest wciąż

przydatna w życiu zawodowym; możemy być dumni, że jesteśmy absolwentami Politechniki Poznańskiej, w kraju i na

całym świecie, nawet w Stanach Zjednoczonych.

Podobnego zdania jest kolega Andrzej Kokociński: *Wiedza zdobyta na PP jest podstawą mojego funkcjonowania zawodowego po dzień dzisiejszy. Pomogła mi w rozpoczęciu pracy zawodowej w firmie państwowej i spółdzielczej, korzystam z niej również obecnie prowadząc swoją firmę prywatną. Zgodnie ze stwierdzeniem, które kiedyś wygłosił mój serdeczny kolega Janusz Klembalski "chłopcy z PP radzą sobie w każdej sytuacji życiowej i zawodowej", oczywiście należy uwzględnić obowiązujące parytety i dodać dziewczyny.*

Na zdjęciu od lewej: mgr inż. Paweł Giżewski, Dziekan prof. Idzior, rektor prof. Adam Hamrol, mgr inż. Krzysztof Szpera

Na zdjęciu od lewej: prof. Janusz Walczak, mgr inż. Maria Mitulska-Mačkowiak, pani Lidka Gajewska - przyjmowała nas na studia i nadal pracuje w dziekanacie, mgr inż. Janos Kecskes

Wizyta w laboratoriach PP pokazała jak wielkich przeobrażeń w zakresie wyposażenia i organizacji dokonano na naszej uczelni od czasu, gdy my ją kończyliśmy. Obecni studenci zdobywają wiedzę w komfortowych warunkach, nie odbiegających niczym od innych uczelni na świecie.

Uczelnia posiada nowe, piękne budynki, które oprócz walorów dydaktycznych mogą służyć także jako galeria sztuki - ostatnio w Centrum Wykładowym i Bibliotece Technicznej można było

Przed przestronnym budynkiem Centrum Konferencyjno-Wykładowego. Za naszych czasów go nie było.

Na zdjęciu od lewej - Michał Lichaj i Mirek Kędziński, kiedyś mieszkali w jednym pokoju w akademiku.

oglądać wystawę światowej sławy malarza i rzeźbiarza Wojciecha Siudmaka.

Zagospodarowanie terenów nadwarciańskich jest imponujące, dzięki Politechnice zyskało miasto i jego mieszkańcy.

Może naszemu koledze Rektorowi do końca drugiej kadencji uda się jeszcze nas czymś mile zaskoczyć?

Oprac.:
Alina Kizierowska

TYDZIEŃ 7. PROGRAMU RAMOWEGO UE W REGIONIE

W dniach 17-21 listopada br. na największych poznańskich uczelniach odbył się cykl spotkań promujących udział w 7. Programie Ramowym UE. Podczas "Tygodnia 7. Programu Ramowego w regionie" uczestnicy mieli okazję uzyskać szczegółowe informacje na temat 7. PR, jego założeń, struktury, procedur aplikowania w konkursach oraz wymienić się doświadczeniami na temat realizacji takich projektów. Ponadto uczestnicy warsztatów uzyskali szansę na poszerzenie swoich umiejętności interpersonalnych przydatnych w prowadzeniu działalności badawczej na arenie międzynarodowej.

-François Briol zaprezentował uczestnikom szczegółowe dane statystyczne na temat udziału w akcjach *Marie Curie* w 6. Programie Ramowym UE.

Forma szkolenia nie polegała jedynie na wygłaszaniu prezentacji, ale również zachęcała do aktywnego udziału publiczności podczas paneli dyskusyjnych. Zaproszeni eksperci i realizatorzy grantów ERC oraz stypendyści *Marie Curie* zaprezentowali swoje doświadczenia w realizacji projektów, a także udzielali wyczerpujących odpowiedzi na pytania zadawane przez uczestników spotkania.

Pracownicy Działu Spraw Naukowych serdecznie dziękują wszystkim uczestnikom za aktywny udział w *Tygodniu 7. Programu Ramowego UE w regionie*.

Oprac.:
Dział Spraw Naukowych

Pracownicy Działu Spraw Naukowych w ramach prowadzonego Punktu Kontaktowego 7. Programu Ramowego UE przy Politechnice Poznańskiej współorganizowali szkolenie poświęcone grantom indywidualnym "*Be mERCedes in science*". Szkolenie, które odbyło się w Centrum Wykładowo-Konferencyjnym Politechniki Poznańskiej oficjalnie otworzył Prorektor Politechniki Poznańskiej ds. ogólnych prof. dr hab. inż. Karol Nadolny. W pierwszej części spotkania Monika Polińska, przedstawicielka Komisji Europejskiej,

przy wsparciu dr Wiesława Studenckiego z Krajowego Punktu Kontaktowego 7. Programu Ramowego UE w Warszawie, zachęcała naukowców z wielkopolskich i lubuskich uczelni do aplikowania o granty *IDEAS* Europejskiej Rady do Spraw Badań. W drugiej części spotkania Izabela Stelmaszewska-Patyk z Regionalnego Punktu Kontaktowego 7. Programu Ramowego UE przedstawiła ogólne zasady uzyskania wsparcia dla naukowców w ramach stypendiów indywidualnych *Marie Curie* w Programie "Ludzkie". Kolejny przedstawiciel Komisji Europejskiej Jean-

Spotkanie kierowników

REALIZUJĄCYCH PROJEKTY W 7. PROGRAMIE RAMOWYM

Fot. Wojciech Jasiecki

25 października br. pracownicy Działu Spraw Naukowych w ramach prowadzonego Punktu Kontaktowego 7. Programu Ramowego UE przy Politechnice Poznańskiej zorganizowali spotkanie dla Kierowników realizujących projekty w 7. PR. Aktualnie na Politechnice realizowanych jest 11 takich projektów.

W pierwszej części spotkania został zaprezentowany konkurs Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego - "Granty na granty" - wsparcie finansowe udzielane polskim koordynatorom aplikującym o projekty badawcze w programach badawczych Unii Europejskiej. Konkurs ten to zachęta dla naukowców z Polski do aplikowania o koordynację europejskim projektem badawczym.

Druga część spotkania poświęcona była kwestiom zarządzania projektami w 7. PR, z uwzględnieniem wewnętrznych uregulowań panujących na PP.

Podczas dyskusji uczestnicy wymienili się uwagami nt. realizacji projektów (rozliczenia finansowe, koszty pośrednie, wewnętrzne rozporządzenia). Najwięcej pytań i wątpliwości budziły kwestie związane z zasadami naliczania kosztów pośrednich, ich wykorzystaniem, a także

sposobami wykazywania wkładu własnego przy zmniejszonym dofinansowaniu do projektów ze strony MNiSW.

Pracownicy Działu Spraw Naukowych dziękują wszystkim uczestnikom za aktywny udział w dyskusji i podzielenie się swoim doświadczeniem w realizacji projektów w 7. Programie Ramowym podczas spotkania.

Oprac.: Dział Spraw Naukowych

S P O T K A N I A P A N E L O W E

Wiedza dla gospodarki

15 listopada 2011 r. w ramach projektu "Wiedza dla gospodarki", który współfinansowany jest ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego, odbyły się dwa spotkania panelowe. Oddzielnie swoje spotkania panelowe zorganizował Wydział Technologii Chemicznej i Wydział Inżynierii Zarządzania. Projekt realizowany jest już od lipca 2009 r., jego celem głównym jest dostosowanie oferty kształcenia do oczekiwań pracodawców, rynku pracy oraz wymagań gospodarki opartej na wiedzy. Jednym z zadań projektu są spotkania panelowe kadry akademickiej z przedstawicielami przedsiębiorstw. Podstawowym celem tych spotkań jest stworzenie modelu współpracy na linii biznes - uczelnia, w zakresie kreowania programów studiów zgodnych z potrzebami rynku pracy. Ważnym obszarem spotkań jest wspólne kształtowanie kwalifikacji i kompetencji studentów.

SPOTKANIE WYDZIAŁU INŻYNIERII ZARZĄDZANIA

Wydział Inżynierii Zarządzania zorganizował spotkanie panelowe, którego tematem było *"Doskonalenie kształcenia na Politechnice Poznańskiej w oparciu o Krajowe Ramy Kwalifikacji w szkolnictwie wyższym"*. Spotkanie stało się odpowiedzią na nowe obowiązki i wyzwania jakie nakłada na uczelnie wyższe nowelizacja ustawy Prawo o szkolnictwie, która weszła w życie z dniem 1 października 2011

roku. Spotkanie panelowe rozpoczęło proces definiowania efektów kształcenia dla programów studiów realizowanych na Wydziale Inżynierii Zarządzania.

Wśród gości znaleźli się przedstawiciele firm z różnych branż, pracownicy nauki Politechniki Poznańskiej oraz studenci WIZ. Panel podzielony został na 2 części. W pierwszej, głos zabrali:

- Dr Przemysław Bartkiewicz, doc. PP, podsumował wyniki badań i ewalu-

acji realizowanych w ramach projektu "Wiedza dla gospodarki".

- Dr inż. Paweł Pawlewski przedstawił przebieg realizacji projektów studenckich w przedsiębiorstwach poznańskich, opowiadał o doświadczeniach i planach.
- Dr Hanna Włodarkiewicz-Klimek zaprezentowała koncepcję modelu kształtowania kierunków i treści kształcenia na uczelniach wyższych w kontekście potrzeb rynku pracy.
- Weronika Migas-Malinowska wyjaśniła nowe zasady definiowania procesu kształcenia dla szkolnictwa wyższego.

Druga część spotkania panelowego miała charakter warsztatowy. Zaproszeni goście podzieleni zostali na 3 zespoły i poproszeni o opracowanie efektów kształcenia dla przedmiotów realizowanych w ramach studiów II stopnia, kierunku Inżynieria bezpieczeństwa, Logistyka oraz Zarządzanie. Praca zespołów oparta była o wypełnianie formularzy efektów kształcenia, zgodnie z założeniami koncepcji Krajowych Ram Kwalifikacji. Warsztatowa forma pracy stała się okazją do twórczej dyskusji oraz wymiany opinii pomiędzy pracodawcami, kadrą dydaktyczną i studentami na temat kompetencji absolwentów PP oraz potrzeb dotyczących procesu kształcenia. W rezultacie powstały przykładowe karty przedmiotów uzupełnione o oczekiwane przez pracodawców i studentów efekty kształcenia absolwentów Politechniki Poznańskiej. Praca w zespołach stała się cennym doświadczeniem w zakresie współtworzenia programów studiów przez zaangażowanie wszystkich stron zainteresowanych procesami

kształcenia. Jej wyniki potraktowane zostaną jako wskazówki dla dalszych prac nad dostosowaniem programów kształcenia na Wydziale Inżynierii Zarządzania do nowych przepisów o szkolnictwie wyższym. Ponadto zaprojektowane dla wybranych przedmiotów efekty kształcenia proponowane przez pracodawców i studentów posłużą jako materiał badawczy, który swą tematyką wpisuje się w dotychczas prowadzone w ramach projektu Wiedza dla gospodarki analizy kompetencji studentów i absolwentów Politechniki Poznańskiej w perspektywie zmian rynku pracy. [Włodarkiewicz - Klimek H. i inni., Zmiany i rozwój kompetencji studentów i absolwentów Politechniki Poznańskiej w perspektywie zmian rynku pracy, First Evolute Symposium, Girona, Spain 2011].

SPOTKANIE WYDZIAŁU TECHNOLOGII CHEMICZNEJ

Tematem spotkania zorganizowanego przez Wydział Technologii Chemicznej było "Kształcenie na studiach II i III stopnia na Wydziale Technologii Chemicznej Politechniki Poznańskiej".

WTCh reprezentowali dziekan dr hab. Andrzej Olszanowski, prodziekan dr hab. inż. Krzysztof Alejski prof. nadzw., koordynatorzy poszczególnych zadań projektu, przedstawiciele Rady Wydziału, reprezentanci Samorządu studenckiego i Studium doktoranckiego WTCh, pracownicy naukowo-dydaktyczni oraz osoby zaangażowane w realizację projektu WDG.

Wśród zaproszonych pracodawców znaleźli się reprezentanci 14 firm: Beiersdorf Manufacturing Poznań, Celiko, Exide Technologies Polska, Glaxo-SmithKline Pharmaceuticals, HALKOL, Instytut Metali Nieżelaznych Oddział w Poznaniu CLAiO, ITT PCI Membranes, J.S. Hamilton Poland Ltd., Kompania Piwowarska, Kopalnia Węgla Brunatnego

Uczestnicy spotkania

Konin, Stockmeier Chemia, Tomaszewski Consulting, Volkswagen Poznań, Wavin Metalplast-Buk.

IV spotkanie panelowe rozpoczął dziekan WTCh powitaniem gości i wprowadzeniem w tematykę spotkania. W pierwszej części koordynatorzy projektu przedstawili sprawozdanie z realizacji zadań 5 i 7 dotyczących staży i udziału pracodawców w procesie kształcenia na WTCh w 2011 r. Podkreślili duże zainteresowanie udziałem w tych zadaniach zarówno ze strony studentów, jak i przedsiębiorców. Na zakończenie tej części spotkania dr hab. inż. Krystyna Prochaska, prof. nadzw. oraz dr hab. inż. Krzysztof Alejski, prof. nadzw. przedstawili charakterystykę obecnego systemu kształcenia na studiach II i III stopnia WTCh. Te wypowiedzi oraz informacje zawarte w prezentacji dr. inż. Witolda Tomaszewskiego dotyczące oczekiwań przedsiębiorców w zakresie kształcenia na II i III stopniu studiów wywołały bardzo aktywny udział uczestników spotkania w dyskusji na temat dotychczasowego kształcenia na wydziale. Stwierdzono, iż istotnym jest stopniowanie studiów w związku z tym, że wymagany jest na rynku pracy różny poziom wykształcenia w zależności od miejsca

pracy. Z tego względu widoczne jest duże zapotrzebowanie na rynku pracy na osoby z wykształceniem technicznym po I stopniu studiów, jednakże są także miejsca pracy, głównie działy badań i rozwoju, gdzie bardzo dobrze wpasowują się osoby ze stopniem doktora. Uznano również, że tematyka doktoratów podobnie jak prac magisterskich powinna być realizowana w odpowiedzi na rzeczywiste problemy w przedsiębiorstwach.

Przedstawiciele firm jednogłośnie stwierdzili, że 4 tygodniowe praktyki to zdecydowanie za mało, aby student miał szansę poznać specyfikę pracy w danej firmie. Uznano, że 8 tygodni jest to minimalny czas jaki powinny trwać praktyki lub staże.

Wypowiedzi przedstawicieli pracodawców dotyczące ich oczekiwań względem systemu kształcenia na II i III stopniu studiów pozwoliły na wysunięcie wniosku, iż bardzo istotnym jest, aby pracodawcy mieli istotny wpływ na aktualnie realizowany program studiów.

Oprac.:

Mgr inż. Dominika Trzcielińska

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

Pierwsze miejsce

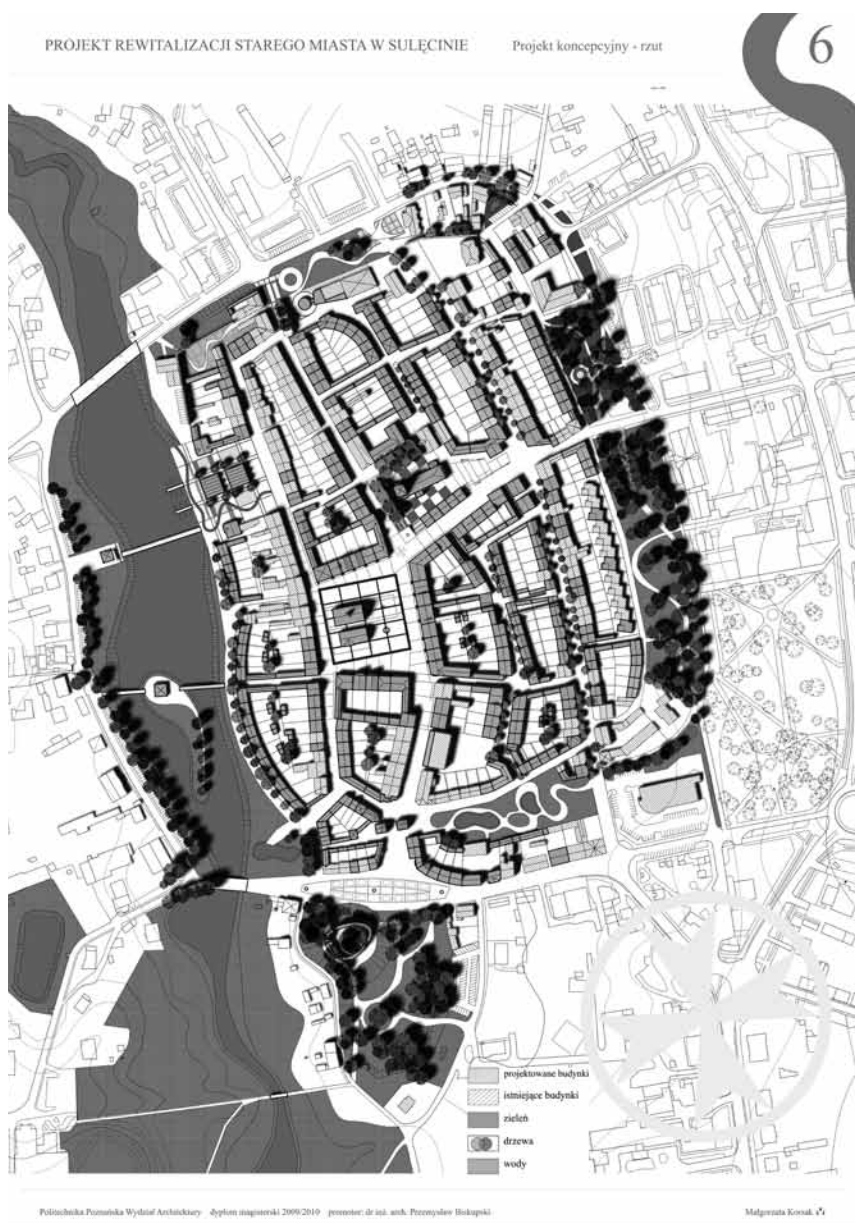
W OGÓLNOPOLSKIM KONKURSIE
TOWARZYSTWA URBANISTÓW POLSKICH
NA NAJLEPSZĄ PRACĘ DYPLOMOWĄ MAGISTERSKĄ
ZA ROK AKADEMICKI 2010/2011

Po raz kolejny studentka Wydziału Architektury Politechniki Poznańskiej została doceniona w Ogólnopolskim Konkursie Urbanistycznym Towarzystwa Urbanistów Polskich. Mgr inż. arch. Magdalena Korsak zdobyła pierwsze miejsce w kategorii "urbanistyka". Po zeszłorocznym sukcesie Eweliny Janiszewskiej możemy mówić o serii nagród.

Praca dyplomowa autorstwa Małgorzaty Korsak pt. "Rewitalizacja starego miasta w Sulęcinie", której Promotorem jest dr inż. arch. Przemysław Biskupski, została uznana przez Sąd Konkursowy Dorocznej Nagrody Towarzystwa Urbanistów Polskich za najlepszą magisterską pracę dyplomową w Polsce w dziedzinie projektu urbanistycznego, ukończoną i obronioną w 2010 roku.

Autorka o swojej pracy: Powodem podjęcia tematu związanego ze starym miastem w Sulęcinie była osobista potrzeba poszukiwania tożsamości miasta, w którym się wychowałam. Jestem entuzjastką poznawania i doświadczania wielowarstwowości przestrzeni miejskiej i tę złożoność chciałam przedstawić w projekcie, dając sobie i innym szansę świadomego przeżywania miasta.

Dzisiejsze centrum Sulęcina jest skrzyżowaniem różnych rozwiązań planistycznych. To przerwane miasto, w którym ślady przeszłości są ledwie czytelne i zdyskredytowane. Główny problem architektoniczno-urbanistyczny stanowi powojenna odbudowa przestrzeni

placów oraz brak badań, co powoduje podejmowanie chybionych decyzji projektowych bądź je hamuje.

Podczas procesu projektowego położyłam nacisk na wielość analiz mających na celu odnalezienie nici przewodniej do konkretnego miejskiego pejzażu. Osadzając miasto w regionie, nawiązując do warunków przyrodniczych, skali i uwzględniając etapy, w których ewoluował rozwój starego miasta objętego murami i rzeką (wg własnych wniosków) oraz odszyfrowując metafory, proponowałam przebudowę. Uczytelnia ona kontekst kulturowy, tożsamościowy oraz kompozycyjny starego miasta. Zdecydowałam o wyburzeniu tych obiektów, które jak pokazują analizy, widoki i panoramy, są destrukcyjne dla przestrzeni placów i ulic. W zamierzeniu projekt jest wolą powrotu do ukrytych korzeni miasta. Poprzez nowe rozplanowanie urbanistyczne uwzględniające historyczny kontekst, tworzy nową jakość, w której miejsca zapomniane i przeoczone odzyskują znaczenie i siłę.

Odwołując się do idei labiryntu, ważne było dla mnie, aby uczytelnąć mieszkańcom życie na kilku poziomach miejskości, a spacerowiczom dać do dyspozycji możliwość błądzenia po sulęcińskiej starówce, jak przedstawia projekt "spacer po mieście".

Wdzięczna jestem mojemu Promotorowi Panu dr. inż. arch. Przemysławowi Biskupskiemu, który jest wspaiałym pedagogiem i architektem-urbanistą, za trafne wskazówki i długie rozmowy podejmujące zagadnienia starych miast oraz to, że dzielił się ze mną swoim zapętem do pracy.

Po raz kolejny Jury konkursu dostrzegło potencjalne możliwości rewitalizacji miast Ziemi Lubuskiej.

Po zniszczeniach wojennych, a następnie po niefortunnych próbach odbudowy zrywającej z kontinuum historycznym nastąpił okres przywracania miastom ładu przestrzennego w zgodzie z klasycznymi elementami kompo-

zycji urbanistycznej. Zeszłoroczna praca E. Janiszewskiej na temat Skwierzyny, a przede wszystkim tegoroczna M. Korsak o Sulęcinie ukazują jak atrakcyjne może wyglądać miasto przyjazne dla mieszkańców. W zwycięskiej pracy widoczny jest bardzo dobry rysunek warsztatowy, jednak w tego typu konkursach, aby zdobyć pierwsze miejsce to nie wystarczy. Dodatkowymi argumentami zapewne był udział w debacie społecznej, prezentacja pracy przed społecznością lokalną, nawiązywanie dialogu z mieszkańcami. Małgorzata Korsak spełniła te wszystkie wymagania i wybiła się na pierwsze miejsce.

Gratulujemy Autorce oraz Promotorowi.

Oprac.:
dr hab. inż. arch. Robert Ast
z Kadrą Zakładu Urbanistyki
i Planowania Przestrzennego

W dniach od 30 września do 2 października br. w Krakowie odbył się IV Zjazd Polskiego Towarzystwa Bioinformatycznego połączony z IX Warsztatami z Bioinformatyki dla Doktorantów. Głównym organizatorem zjazdu był Uniwersytet Jagielloński. Wśród uczestników, których było około 60, znaleźli się reprezentanci wielu ośrodków naukowych z całej Polski. Politechnika Poznańska reprezentowana była przez 14 osób - pracowników i doktorantów z zespołu prof. Jacka Błazewicza.

Sukcesy naszych bioinformatyków

ZJAZD POLSKIEGO TOWARZYSTWA BIOINFORMATYCZNEGO
W KRAKOWIE

Warsztaty dla Doktorantów są imprezą cykliczną, organizowaną co roku poczynając od 2003 r. Ich głównym celem jest integracja polskiego środowiska bioinforma-

tycznego. Młodzi naukowcy - doktoranci - mają wspaniałą okazję do zaprezentowania własnych osiągnięć naukowych podczas trwania Warsztatów. Miła atmosfera oraz bogaty program towarzyszący są doskonałą okazją do nawiązywa-

nia współpracy oraz do wymiany myśli i poglądów. Sprzyja temu również wyjazdowy charakter Warsztatów, dzięki czemu dyskusje dotyczące prac naukowych kontynuowane są zarówno w trakcie wystąpień oraz poza nimi, w czasie wolnym.

Polskie Towarzystwo Bioinformatyczne jest młodym stowarzyszeniem naukowym działającym na rzecz wspierania rozwoju bioinformatyki w Polsce. Towarzystwo zostało zarejestrowane 27 lutego 2008 roku. Na dzień 1 października 2011 r. liczba członków PTBI wynosiła 135, co stanowi przyrost o 18 nowych członków w stosunku do stanu z poprzedniego Zjazdu. Znakomitą większość członków PTBI stanowią studenci i doktoranci. Celem Towarzystwa jest popieranie rozwoju bioinformatyki i jej popularyzacja. Dla osiągnięcia swych celów Towarzystwo organizuje zjazdy, sympozja, zebrania naukowe, odczyty, wykłady, kursy konkursy oraz przyznaje nagrody i wyróżnienia.

Na Zjeździe w Krakowie ogłoszone zostały wyniki dwóch konkursów organizowanych przez Towarzystwo. Laureatem Konkursu PTBI na Najlepszą Rozprawę Doktorską z Bioinformatyki obronioną w 2010 roku została dr inż. Agnieszka Rybarczyk z Instytutu Informatyki Politechniki Poznańskiej. Doceniona została jej rozprawa na temat *"Algorytmicznych aspektów procesu degradacji RNA"*, która powstała pod kierunkiem prof. dr. hab. inż. Jacka Błazewicza oraz prof. dr. hab. Marka Figlarowicza.

W Konkursie na Najlepszą Pracę Magisterską z Bioinformatyki laureatami zostali magistranci Instytutu Informatyki Politechniki Poznańskiej: Wojciech Frohberg oraz Michał Kierzyński, którzy w roku 2010 obronili pracę dyplomową magisterską pt. *"Development of sequence alignment methods on Graphics Processing Unit"* stworzoną pod kierunkiem prof. dr. hab. inż. Jacka Błazewicza. Więcej informacji na temat zjazdu, warsztatów, nagród oraz Towarzystwa można znaleźć pod adresem <http://ptbi.org.pl/>.

Oprac.:
Dr inż. Paweł Kędziora

Uczestnictwo w edukacji formalnej

Analiza danych charakteryzujących udział społeczeństwa polskiego w systemie edukacji formalnej w ostatnim dwudziestolecu oraz zauważalne trendy w dokonujących się przemianach, pozwalają na - przynajmniej częściową - ocenę dotychczasowych dokonań i planowanie polityki edukacyjnej państwa na rzecz budowania nowoczesnego społeczeństwa "opartego na wiedzy". Nasze sukcesy i porażki zestawione zostaną z odpowiednimi osiągnięciami w krajach Unii Europejskiej oraz krajach OECD.

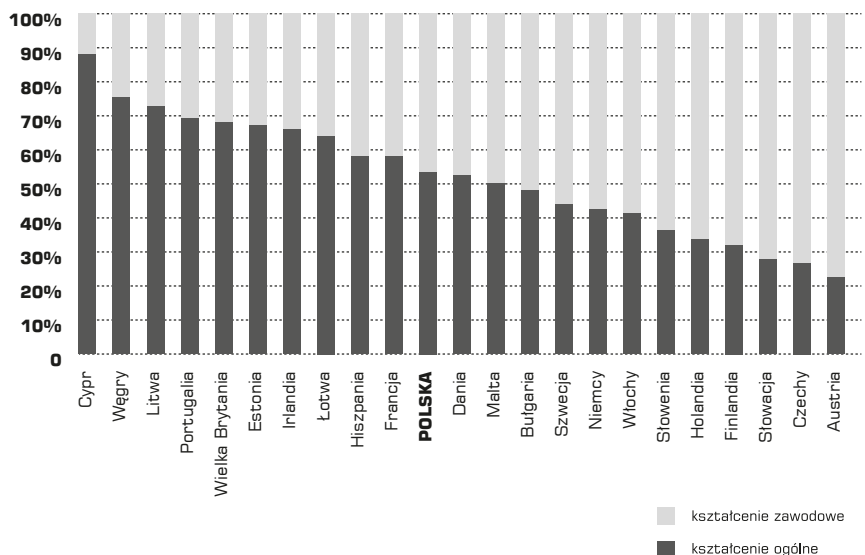
RAPORT O STANIE EDUKACJI 2010

zacji edukacji szkolnej jak i samej populacji, do której oferta edukacyjna jest kierowana. Porównując rok 2002 z 2010 rokiem widzimy wyraźny trend demograficzny - zmniejszanie się liczby dzieci w wieku szkolnym. Uczniowie szkół podstawowych w roku szkolnym 2009/10 stanowili zaledwie 72% analogicznej populacji z roku szkolnego 2001/02, przy czym aktualna liczba szkół podstawowych to około 88% poziomu bazowego. Populacja gimnazjalistów w tym samym czasie zmniejszyła się do 76% poziomu wyjściowego; jed-

nocześnie liczba gimnazjów wzrosła o 12%. Podane wyżej charakterystyki oznaczają, że w latach 2002-2010 średnia liczba uczniów w szkole podstawowej spadła z 203 do 168, czyli tak jakby z przeciętnej szkoły ubyły dwa oddziały. Przeciętna liczba uczniów w oddziale szkoły podstawowej (bez szkół specjalnych) wynosi obecnie niespełna 20. Wynik ten lokuje Polskę w czołówce państw OECD i jest niemal iden-

1. Edukacja przedszkolna. W całej Polsce z opieki w żłobkach korzysta zaledwie około 30 tysięcy dzieci. Oceniając skalę tej formy opieki i wczesnej edukacji warto brać pod uwagę kontekst znaczenia opieki nad dziećmi do lat trzech dla kwestii demograficznych, rozwoju rynku pracy oraz wsparcia rodzin zagrożonych wykluczeniem społecznym. Dla dzieci w wieku 3-5 lat - po zapaści w drugiej połowie lat 80. i na początku lat 90. - nastały lepsze dni. Od 1993 roku obserwujemy ciągły wzrost upowszechnienia edukacji przedszkolnej, ze znacznym przyspieszeniem od 2009 roku. Mimo to, w porównaniu z innymi krajami Unii Europejskiej, wskaźnik upowszechnienia tej formy edukacji należy do najniższych. Obecnie w Polsce do przedszkoli uczęszcza 64% czterolatków i 81% pięciolatków, choć jeszcze w roku 2008 wskaźniki te wynosiły odpowiednio około 48% oraz 58% i były najniższe w krajach Unii. Liderami w Europie są Hiszpania, Holandia, Francja i Cypr ze wskaźnikiem 100%; w Wielkiej Brytanii i Irlandii pięciolatki objęte są obowiązkiem szkolnym.

2. Szkoły podstawowe i gimnazja. Pierwsza dekada tego wieku przyniosła wiele istotnych zmian zarówno w organi-

Wykres 1. Struktura udziału kształcenia ogólnego i zawodowego w UE na etapie szkolnictwa ponadgimnazjalnego (2008) Źródło. Raport o stanie edukacji 2010.

tyczny jak dla Portugalii, Włoch, Austrii czy Danii. Lepszy wynik osiągnęły tylko Luksemburg, Grecja i Islandia. Warto jednak zauważyć, że nie ma żadnych dowodów wskazujących

na istnienie bezpośredniej zależności między liczbą uczniów w klasie a efektywnością nauczania. W gimnazjach, podobnie jak w wypadku szkół podstawowych, obserwujemy zmniejszanie się przeciętnej liczby uczniów w szkole. Średnio statystyczne gimnazjum straciło w analizowanym okresie około 80 uczniów, czyli cztery przeciętnej wielkości oddziały (obecnie przeciętne gimnazjum ma około 200 uczniów).

3. Szkoły ponadgimnazjalne (licea, technika i zasadnicze szkoły zawodowe). Lata 90. i początek obecnego stulecia przyniosły raptowny wzrost liczby miejsc w szkołach wyższych. Bogata oferta edukacyjna tych szkół oraz – w przypadku części kierunków, a nawet uczelni – niewygórowane kryteria rekrutacyjne, zaowocowały wzrostem popularności szkół (głównie liceów ogólnokształcących) umożliwiających uzyskanie matury, warunkującej edukację na poziomie wyższym. W roku szkolnym 2009/10 uczniowie LO stanowili blisko 45% wszystkich uczniów, ale absolwenci LO to ponad 50% wszystkich absolwentów szkół ponadgimnazjalnych dla młodzieży. Strukturę kształcenia ogólnego i zawodowego w Polsce na tle innych krajów Unii Europejskiej przedstawia wykres 1.

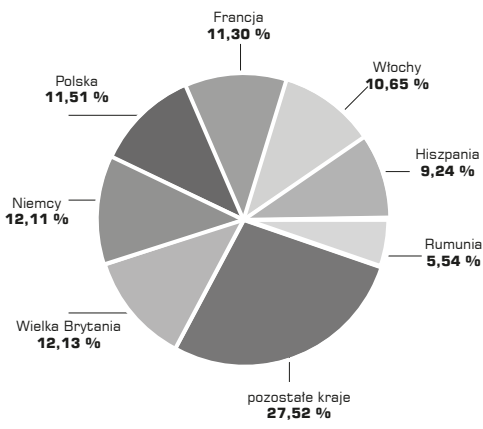
O ile w ostatnich kilku latach w segmencie szkół ponadgimnazjalnych dla młodzieży obserwuje się postępującą stabilizację w zakresie zmian preferencji dotyczących profilu kształcenia, o tyle szkolnictwo dla dorosłych ulega dalszym znaczącym przeobrażeniom. W roku szkolnym 2001/02, w populacji uczących się w szkołach dla dorosłych, 40% uczęszczało do

liceów, a pozostałe 60% – do techników i ZSZ. Był to rozkład zbliżony do istniejącego w szkołach dla młodzieży. W roku szkolnym 2009/10 do LO chodzi już blisko 80% uczniów szkół

dla dorosłych. Obecnie prawie 24% licealistów w Polsce to uczniowie szkół dla dorosłych. Ta dość zaskakująca zmiana preferencji nie jest jednak skutkiem odroczonych aspiracji edukacyjnych. Zestawienie powyższych wskaźników z dynamiką wzrostu w ostatnim dziesięcioleciu liczby liceów ogólnokształcących dla dorosłych (skok

z niewiele ponad 1000 w roku 2001/02 do prawie 2500 w roku 2009/10) nie pozostawia wątpliwości. Skalę tego zjawiska najlepiej oddaje następujące porównanie: w roku 2002 liczba liceów dla dorosłych była o połowę niższa od liczby takich szkół dla młodzieży; w roku 2010 liczba liceów dla dorosłych przewyższała już liczbę liceów dla młodzieży. Niemal skokowy przyrost wskazuje na istnienie silnych bodźców

sprzyjających powstawaniu takich szkół. Licea ogólnokształcące dla dorosłych ulegają dynamicznej prywatyzacji (w roku szkolnym 2001/02 w publicznych LO uczyło się 54% uczniów, 8 lat później już tylko 26%). Licea ogólnokształcące to zarówno w Polsce, jak i na świecie tradycyjna ścieżka dochodzenia do poziomu kształcenia akademickiego. Zwieńczona egzaminem maturalnym daje dostęp do szkół wyższych. Czy jednak LO

Wykres 2. Udział największych systemów szkolnictwa wyższego w ogólnej liczbie studentów Unii Europejskiej (2008). Źródło. Raport o stanie edukacji 2010.

System szkolnictwa wyższego w podziale na sektor publiczny i niepubliczny Źródło. Raport o stanie edukacji 2010.

	Uczelnie	Studenci (w tys.)	Odsetek studentów	Średnia wielkość uczelni (w tys. studentów)
Łącznie	456	1928	100	4,2
Sektor publiczny	131	1268	66	9,7
Sektor niepubliczny	325	660	34	2,0
Typ uczelni				
Uniwersytety	18	526	27	29,2
Wyższe szkoły techniczne	24	322	17	13,4
Wyższe szkoły rolnicze	8	88	5	11,0
Wyższe szkoły ekonomiczne	83	357	18	4,3
Wyższe szkoły pedagogiczne	18	108	6	6,0
Akademie medyczne	9	58	3	6,4
Wyższe szkoły morskie	2	10	1	5,1
Akademie wychowania fizycznego	6	28	1	4,7
Wyższe szkoły artystyczne	21	16	1	0,7
Wyższe szkoły teologiczne	15	7	0	0,5
Szkoły resortu obrony narodowej, spraw wewn. i admin.	7	16	1	2,3
Pozostałe szkoły	245	392	20	1,6

dla dorosłych są drogą do szkół wyższych? Czy zdany egzamin maturalny, często na poziomie progu zdawalności, zaświadcza o dojrzałości do podjęcia studiów wyższych? Należy w to wątpić zważywszy na fakt, że zaledwie co drugi absolwent tych szkół podejmuje próbę zmierzenia się z egzaminem maturalnym. Co więcej, w grupie zdających mniej niż co trzeci zdaje ten egzamin. Cemu zatem służyć LO dla dorosłych, jeżeli dane dotyczące rynku pracy wskazują, że szanse na zatrudnienie osób z wykształceniem średnim ogólnokształcącym są niskie?

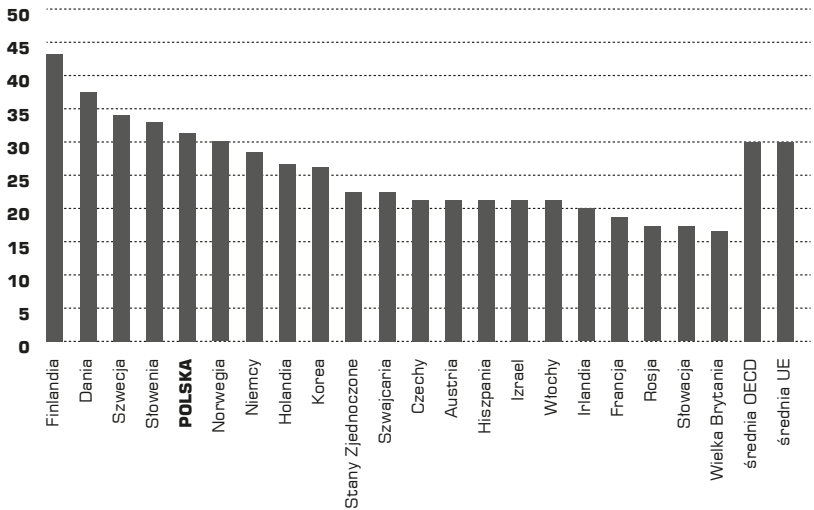
4. Szkolnictwo wyższe. Sektor szkolnictwa wyższego w Polsce należy do największych w Europie. Nieznacznie więcej studentów (w liczbach bezwzględnych) mają tylko Wielka Brytania i Niemcy. W całej Unii Europejskiej studiuje około 18,5 miliona studentów, z tego 11,5% w Polsce. Porównanie rozmiarów sektorów szkolnictwa wyższego w krajach UE przedstawia wykres 2.

W roku akademickim 2008/09 działało w Polsce 456 uczelni wyższych, w tym 131 uczelni publicznych i 325 uczelni niepublicznych (rok akademicki 2010/11 zainaugurowało już 470 uczelni). Łączna liczba studentów wynosiła 1928 tysięcy. Aż 34% (660 tys.) wszystkich studentów uczyło się w szkołach niepublicznych.

Polskie uczelnie, z wyjątkiem uniwersytetów, są niewielkie. Dotyczy to w szczególności sektora szkół niepublicznych. Jednak udział szkolnictwa niepublicznego w całości szkolnictwa wyższego (34% ogólnej liczby studentów) jest w Polsce bardzo wysoki, nie tylko w porównaniu z innymi krajami europejskimi (np. Francja - 20%, Niemcy - 10%, Dania - ok. 2%), ale także w porównaniu z USA (ok. 26%).

Według ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym szkoły wyższe dzielą się na akademickie (posiadające przynajmniej jedno uprawnienie do nadawania stopnia naukowego doktora) i zawodowe, kształcące w trybach stacjonarnym i niestacjonarnym. Jaki jest rozkład polskich szkół wyższych oraz populacji studentów ze względu na te kategorie? Wyższe szkoły za-

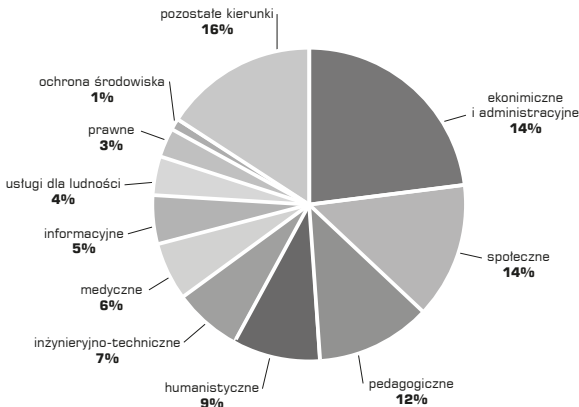
Wykres 3. Poziom skolaryzacji w wybranych krajach (2008) Źródło. Raport o stanie edukacji 2010. Wartości współczynnika skolaryzacji netto odnoszą się do grupy wiekowej 20-24 lata.

wodowe stanowią 75% polskich uczelni i aż 52% wszystkich studentów stanowią studenci studiów niestacjonarnych. W uczelniach niepublicznych odsetek studentów kształcących się w trybie niestacjonarnym wynosi obecnie 82%, w publicznych – 36%. Zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego, liczba godzin zajęć na studiach niestacjonarnych realizowanych pod bezpośrednią opieką nauczycieli akademickich może stanowić zaledwie 60% godzin zajęć na studiach stacjonarnych. Takie rozwiązanie znacznie odbiega od organizacji studiów w niepełnym wymiarze czasu (part-time) w innych krajach wysokorozwiniętych i może oznaczać, że poważna część studentów nie realizuje programu studiów zgodnego ze standardami akademickimi.

Sieć uczelni wyższych w Polsce jest stosunkowo gęsta. Co prawda uczelnie publiczne koncentrują się w dużych miastach o tradycjach akademickich, ale uczelnie niepubliczne lub ich oddziały zamiejscowe znajdują się w 172 z 379 powiatów (dane z roku 2009).

Rozmiar i obecny kształt sektora szkolnictwa wyższego w Polsce są efektem dynamicznego rozwoju po roku 1989. W ciągu 20 lat, liczba studentów wzrosła blisko pięciokrotnie (z 400 tysięcy do prawie 2 milionów). Liczba studentów osiągnęła szczyt w 2005 roku, by od tego czasu nieznacznie spadać. Miarą powszechności studiów wyższych (poza bezwzględną liczbą studentów) jest współczynnik skolaryzacji, w szczególności współczynnik skolaryzacji netto. Jest to stosunek liczby studentów w nominalnym wieku

Wykres 4. Studenci uczelni wyższych w Polsce według kierunku studiów (2008) Źródło. Raport o stanie edukacji 2010.

kształcenia na danym poziomie do całej populacji w wieku nominalnie przypisanym temu poziomowi kształcenia (GUS przyjmuje za nominalny przedział wieku 19-24 lata). Wykres 3 pokazuje powszechność studiów wyższych w Polsce i w wybranych krajach UE i OECD.

Studenci w Polsce kształcą się na ponad 200 kierunkach, w tym na 118 kierunkach typowych (pozostałe to kierunki unikatowe - projektowane przez uczelnie i makrokierunki). Nowelizacja Prawa o szkolnictwie wyższym z 2011 roku zapewne zwiększy tę liczbę, jako że daje uczelniom szerszą możliwość projektowania własnych kierunków. W ostatnich kilkunastu latach najpopularniejsze w Polsce były kierunki ekonomiczne i administracyjne (w tym zarządzanie i marketing). Według danych publikowanych przez MNiSW, w 2008 roku studia na nich podjęło 23% wszystkich studentów, czyli około 445 tysięcy. Rozkład populacji studentów według kierunków studiów przedstawia wykres 4.

Porównanie popularności poszczególnych kierunków studiów w Polsce i innych krajach wymaga odwołania się do Międzynarodowej Standardowej Klasyfikacji Kształcenia ISCED1. W oparciu o klasyfikację ISCED oraz przyporządkowanie (według wytycznych ISCED) polskich kierunków studiów do grup oraz podgrup kierunków studiów tejże klasyfikacji, można porównać popularność poszczególnych grup kierunków w Polsce i w Unii Europejskiej. Zarówno w Polsce, jak i średnio w Unii Europejskiej, najwięcej studentów kształci się na tanich

w utrzymaniu kierunkach z grupy nauki społeczne, handel i prawo (w tej grupie mieści się także zarządzanie i marketing). W Polsce na tych kierunkach uczy się 40% wszystkich studentów, w UE - 34%. Dużo większą popularnością, niż średnio w Europie, cieszą się w Polsce kierunki z grupy kształcenie (14% studentów w Polsce i 9% w UE). Istotnie mniej popularne są u nas kierunki związane z ochroną zdrowia i opieką społeczną. W pozostałych przypadkach różnice pomiędzy Polską i średnią dla krajów Unii Europejskiej są niewielkie.

O skali dotacji państwowych kierowanych na poszczególne etapy edukacyjne, o tym czy zaspokajają one potrzeby związane z realizacją zadań edukacyjnych realizowanych na rzecz wszystkich uczestników edukacji formalnej, o udziale wydatków prywatnych w finansowaniu oświaty a także o tym, z czego utrzymują się uczelnie wyższe w Polsce - w następnym wydaniu Głosu Politechniki.

Opracowanie
na podstawie Raportu o stanie edukacji 2010.
dr Marian Liskowski
Instytut Matematyki, Wydział Elektryczny

Logo raportu pochodzi z w/w publikacji.

Kapitał społeczny Wielkopolski

– STAN ZASOBÓW I PERSPEKTYWY WZROSTU

W dniu 22 września 2011 r. w Poznaniu odbyła się konferencja naukowa pt. "Kapitał społeczny Wielkopolski w strategii polityki społecznej", podsumowująca realizowany ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego projekt "Badanie kapitału

społecznego jako czynnika determinującego skuteczność strategii polityki społecznej w Wielkopolsce". Patronat honorowy konferencji sprawowali Minister Pracy i Polityki Społecznej - Jolanta Fedak oraz Wicemarszałek Województwa Wielkopolskiego - Wojciech Janowski. Patronat medialny konferencji

objęty został przez miesięcznik *Polityka Społeczna*.

Zespół naukowy (koordynator merytoryczny - prof. dr hab. E. Skawińska, dr Ewa Badzińska, dr Tomasz Brzęczek, mgr inż. Agata Budzyńska, dr Małgorzata Gajowiak, mgr inż. Andżelika Libertowska) w okresie od 1 października 2010 r. do 30 września 2011 r. przeprowadził diagnozę kapitału społecznego w 6 powiatach ziemskich Wielkopolski, które charakteryzowały się najwyższą stopą bezrobocia w latach 2009-2010. Były to powiaty: wągrowiecki, średzki, gostyński, koniński i jarociński. Dla celów porównawczych przyjęto powiat poznański uznany za wzorcowy, gdyż wystąpiła tutaj najniższa stopa bezrobocia w Wielkopolsce. Badania miały charakter kompleksowy. Jest to pierwsza

taka praca w kraju. Brak też podobnych analiz na świecie.

Celem wykonanych badań była ocena poziomu kapitału społecznego w wytypowanych zbiorowościach, określenie sposobów oraz metod oddziaływania na wzrost kapitału społecznego dla zwiększenia skuteczności lokalnych strategii polityki społecznej. Ponadto realizatorzy projektu dążyli do opracowania prognozy wzrostu kapitału społecznego w kontekście przedsiębiorczości i jej wpływu na rzecz kształtowania postaw prospołecznych społeczeństw lokalnych w tworzeniu warunków na rzecz aktywizacji i integracji społeczności lokalnych.

Badania objęły cztery grupy respondentów, tj. przedstawicieli bezrobotnych, samorządów terytorialnych, szkół i przedsiębiorstw oraz 42 wymiary (cechy) kapitału społecznego odzwierciedlające 7 jego zasobów. W analizie zastosowano celowo opracowaną metodę *MAKS (Multiwymiarowa Analiza Kapitału Społecznego)*, w której szczególną rolę przyznano metodom jakościowym (wywiady pogłębione).

Na podstawie wykonanych analiz określono poziom kapitału społecznego w powiatach, a także jego strukturę, w tym zasoby kluczowe oraz słabe, będące w minimum, które stanowią barierę w realizacji funkcji proefektywności-

Na zdj. prof. dr hab. Eulalia Skawińska podczas Konferencji

wych tak w gospodarce, jak i w społeczeństwie. Przedstawiono prognozę tego kapitału w ocenie samorządowców oraz menedżerów przedsiębiorstw. Opracowano model stymulowania wzrostu kapitału społecznego. W toku prowadzonych badań wyciągnięto następujące wnioski:

1. Słabe strony kapitału społecznego to zasoby oparte na wiedzy. Są to uczestnictwo oraz współpraca, a także solidarność o charakterze kulturowym.

2. Kluczowe zasoby kapitału społecznego, stanowiące wysoką wartość w ocenie samorządowców to zaufanie, normy wartości uwarunkowane historycznie przez kulturę, a także wiarygodność z nimi związana. W prognozie poziom kapitału społecznego został oceniony na wyższym poziomie niż w diagnozie oraz wzrosła waga w jego strukturze wiarygodności i współpracy.

3. Słabym ogniwem kapitału społecznego zarówno w diagnozie, jak i prognozie okazała się współpraca.

4. Poziom kapitału społecznego jest uzależniony od wielu cech takich jak: wiek, staż pracy, płeć, wykształcenie, miejsce zamieszkania.

5. Największe zróżnicowanie ocen w poszczególnych powiatach występuje wśród bezrobotnych, a poziom kapitału społecznego w tej grupie jest najniższy.

Otrzymane wyniki badań dają możliwość lepszego dostosowania społecznej polityki regionalnej do określonego jego poziomu i struktury. Mogą stać się podstawą do przygotowania gminnych i powiatowych strategii rozwiązywania problemów społecznych.

Rezultatem prowadzonych badań jest zaprezentowanie rekomendacji dla władz regionu w polityce społecznej, dotyczących zarządzania kapitałem społecznym, w celu jego wzrostu i racjonalnego wykorzystania. Zawierają one scenariusze realizacji tej polityki ze wskazaniem na ich uwarunkowania. W końcowej fazie rekomendacji przedstawiono propozycje aplikacyjne rozwoju kapitału społecznego.

dr Małgorzata Gajowiak
mgr inż. Andżelika Libertowska

Współpraca

Instytutu Konstrukcji Budowlanych z Rautaruukki Corporation

W R O K U A K A D E M I C K I M 2 0 1 0 / 2 0 1 1

Po raz kolejny rezultatem współpracy Instytutu Konstrukcji Budowlanych z Rautaruukki Corporation były niezwykle interesujące prace dyplomowe - magisterskie. Tym razem w projekcie wzięli udział dyplomanci nowo otwartego kierunku studiów II-go stopnia w języku angielskim "Structural Engineering", w składzie: mgr inż. Michał Malendowski, mgr inż. Jacek Nawracala, mgr inż. Adam Błędzki. Ze strony polskiej współpracą kierował dr hab. inż. Adam Glema, prof. nadzw., z fińskiej - dr Arto Ranta-Eskola, dyrektor Działu Badawczego RUUKKI. Promotorami prac magisterskich byli: prof. dr hab. inż. Andrzej Garstecki, dr hab. inż. Adam Glema, prof. nadzw., dr inż. Jacek Tasarek oraz dr inż. Katarzyna Rzeszut.

Tematy wszystkich trzech prac dotyczyły analizy stanu naprężeń i nośności systemowych hal stalowych firmy RUUKKI. W każdej z prac badano różne stany obciążeń, w tym obciążenia pożarowe. Życzeniem zleceniodawcy było przeprowadzenie analiz wykraczających poza standardowy program studiów i dotyczących perspektywicznych kierunków zaawansowanego projektowania konstrukcji. Tegoroczna współpraca z RUUKKI została rozszerzona o partnerów z Budapesztu reprezentowanych przez Istvána Szontagh (Ruukki Hungary) oraz dr associate profesor dr Laszlo Horvatha (Óbuda University, Budapest, Hungary). W związku z tym uzgodniono, że zakończenie projektu połączone z prezentacją wyników odbędzie się w Budapeszcie. W dniu 30 sierpnia

Stoisko firmy RUUKKI na Eurosteel 2011, od lewej István Szontagh, Adam Glema, Laszlo Horvath, Jacek Nawracala, Katarzyna Rzeszut, Michał Malendowski, Adam Błędzki.

2011 r. zorganizowano seminarium, na którym absolwenci dokonali prezentacji swoich prac magisterskich. Podczas prezentacji przedstawili cel i zakres pracy, metodologię badań oraz główne wyniki analiz i wnioski. Zaproponowali również ciekawe rozwiązania konstrukcyjne

mające na celu osiągnięcie jak najbardziej efektywnej pracy konstrukcji. Wszystkie prace cieszyły się uznaniem ze strony zleceniodawców, co znalazło swój wyraz w ożywionej dyskusji.

Dodatkową atrakcją wyjazdu była możliwość uczestnictwa w jednej z najbardziej prestiżowych konferencji w dziedzinie konstrukcji metalowych Eurosteel 2011, organizowanej w Budapeszcie w dniach 31 sierpnia do 2 września 2011 r. Podczas konferencji absolwenci mogli śledzić najnowsze osiągnięcia w dziedzinie konstrukcji metalowych i aktywnie uczestniczyć w obradach.

Oprac.:
Dr inż. Katarzyna Rzeszut

W czasie trwania spływu dr inż. Iwona Jankowiak, podczas krótkich przerw, uzupełniała naszą wiedzę o obiektach, pod którymi przepływaliśmy. Pierwszy na trasie był Most Lucjana Ballenstaedta, będący elementem obwodnicy Poznania. Łączy on lewobrzeżne Osiedle Zielony Dąbiec i miasto Luboń (węzeł Dębina), z prawobrzeżnym Osiedlem Krzesiny - Pokrzywno - Garaszewo.

Następnie mijaliśmy most Dębiński. W związku z tym, że konstrukcja tego mostu jest dość ciekawa, zatrzymaliśmy się przy nim na dłużej. Oryginalna konstrukcja składała się z łukowych kra-

W piątek, 14 października br. odbył się spływ kajakowy rzeką Wartą, który dla członków Koła Naukowego Studentów Budownictwa zorganizował klub Panta Rei. Wszyscy chętni, którzy zdecydowali się wziąć udział w spływie spotkali się na Piotrowie, skąd wyruszyliśmy w kierunku Starołęki. Tam czekali na nas kajakarze z Panta Rei z gotowymi do zwodowania kajakami. Po krótkiej rozgrzewce wraz z gościem specjalnym - dr inż. Iwoną Jankowiak z Zakładu Budowy Mostów z WBilŚ, rozpoczęliśmy swoją przygodę z kajakami.

SPŁYW KAJAKOWY WARTĄ

townic i dolnej płyty w przęsłach skrajnych i środkowym. Przęsła te opierały się o pozostałe przęsła o górnej płycie i na przyczółkach, zaś przęsła o górnej płycie opierały się na filarach. Most ten został zburzony w czasie II wojny światowej. Odbudowując go już po wojnie tylko częściowo wzorowano się na jego pierwotnych planach - tor północny nie posiada już łukowych kratownic.

Kolejnymi obiektami, które mieliśmy okazję zobaczyć były: most Przemysław I, który znajduje się w ciągu ul. Hetmańskiej, most Królowej Jadwigi oraz najczęściej odwiedzany przez studentów Most Św. Rocha.

Most Św. Rocha ma długą historię. Pierwsza przeprawa w tym miejscu została zbudowana prawdopodobnie już w XIV wieku, ostatnią drewnianą konstrukcję zniszczono w 1771 r. W 1913 r. powstał pięcioprzęsłowy most betonowy ze środkowym przęsłem stalowym i charakterystycznym łukiem. Zniszczona podczas II wojny światowej konstrukcja została odbudowana w 1949 r. wg projektu prof. Lucjana Ballenstaedta. W związku z rozbudową trasy na Rataje, w 2003 r. most przebudowano, z zachowaniem łukowego kształtu, który na stałe wtopił się w pejzaż miasta.

Kierując się dalej na północ mijaliśmy Most Bolesława Chrobrego łączący lewobrzeżne Chwaliszewo z prawobrzeżnym Ostrowem Tumskim, stanowiącym część Osiedla Ostrów Tumski - Śródka - Zawady - Komandoria. Autorem projektu tego mostu był wspomniany już wcześniej prof. Lucjan Ballenstaedt.

Kolejną okazję do postoju mieliśmy przy moście kolejowym, łączącym Stare Miasto z Ostrowem Tumskim (okolice stacji Poznań Garbary). Dalej mijaliśmy Most Lecha, którego konstrukcja składa się z dwóch niezależnych mostów. Na moście południowym znajduje się chodnik oraz jezdnia posiadająca 2 pasy ruchu w kierunku wschodnim, natomiast na moście północnym jezdnia z dwoma pasami ruchu w kierunku zachodnim i jednokierunkowe ścieżki rowerowe po obu stronach jezdni.

Po kilkugodzinnym wiosłowaniu dotarliśmy do Czerwonaka, gdzie czekało na nas ognisko i kielbaski. Wszyscy uczestnicy, mimo zmęczenia, byli bardzo zadowoleni z ciekawie spędzonego popołudnia. Spływ był doskonałym przykładem tego, jak można połączyć przyjemne z pożytecznym. Jeszcze bardziej zintegrowani, bogatsi o wiedzę na temat poznańskich mostów i kajakarskie doświadczenia czekamy na kolejną, pełną wyzwań wycieczkę!!!

Oprac.:
Aleksandra Stróżewska

MIELNO 2011

Déjà vu? Wręcz przeciwnie!

Co oznacza podpis pod tytułem niniejszego artykułu? Ano mniej więcej tyle, że o kolejnym trzecim z cyklu tych "wakacyjno-nadmorskich" - wyjeździe "Nieprzeciętnych" można powiedzieć wiele, ale na pewno nie to, że był taki jak poprzednie.

Wyprawa na obóz rekreacyjno-rehabilitacyjny studentów z niepełnosprawnościami Politechniki Poznańskiej, zrzeszonych w Stowarzyszeniu "Nieprzeciętni", tym razem dotarła do pięknej nadmorskiej miejscowości Mielno. "Weterani", którzy mieli okazję być już trzeci raz uczestnikami niesamowitej wakacyjnej przygody "Nieprzeciętnych", od samego wyjazdu z Poznania odczuwali dużą różnicę (żeby nie powiedzieć: pustkę) w porównaniu do lat poprzednich. Bowiem z liczącą ok. 45 osób "całautokarowej" drużyny – połączonych sił Politechniki i Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza - "ostało się" raptem kilkanaście osób. Jak to możliwe? W tym roku po prostu drogi obu uczelni troszkę się minęły, a studenci UAM-u wypoczywali i nabierali sprawności w innym terminie i miejscu. Jednak mając zgraną i - nawet liczącą niewiele osób - naprawdę przebojową paczkę, nie sposób przecież nudzić się choćby przez chwilę, albo narzekać na brak wrażeń czy monotonię. Mimo, że nie musieliśmy - postanowiliśmy to udowodnić (choćby nawet i sobie)!

Po przybyciu na miejsce, głodni wypoczynku i relaksu, resztkami sił zameldowaliśmy się w pokojach, a z naszych podróżnych toreb wyciągnęliśmy tylko to, co niezbędne od pierwszego dnia pobytu: komputery przenośne (ech, te no-

woczesne, zepsute pokolenie) oraz - kto dysponował - kaptcie. Po tym ostatnim wysiłku mogliśmy oddać się już tylko cudownemu, nadmorskiemu wypoczynkowi. Ośrodek, w którym mieliśmy spędzić kolejne dwa tygodnie, sprawiał wrażenie nad wyraz komfortowego i przyjaznego nie tylko osobom z niepełnosprawnościami i wszelkiego rodzaju dysfunkcjami, lecz również studentom - może i trochę leniwym (z definicji), ale w końcu

student też człowiek i ma prawo do wakacji po trudach roku akademickiego.

Pierwszy weekend to obowiązkowy sprint po wszystkich atrakcjach miejscowości oraz ośrodka, których to - trzeba uczciwie przyznać - było naprawdę sporo. W samym ośrodku do dyspozycji gości były m.in. siłownia, basen, jacuzzi, dwie (a właściwie trzy) sauny, bilard, tenis stołowy, trambabula (czy-

li popularne piłkarzyki), boisko do piłki siatkowej, plac z miejscem na ognisko, grill kominkowy. Również pierwszy marsz po ulicach i plażach Mielna dał obraz tego, jak miłe dwa tygodnie nas czekają. Z racji pięknej, słonecznej pogody oraz braku zabiegów rehabilitacyjnych (odbywały się one od poniedziałku do piątku) weekend upłynął nam pod znakiem plaży, wody morskiej (słona musi być, to wiemy, ale dlaczego tak zimna?!), kąpeli słonecznych i zmagania na desce skimboardowej.

Aby każdy student po powrocie z turnusu cierpiał raczej na nadmiar wrażeń aniżeli narzekał na ich brak, nasz opiekun i trener w jednej osobie przygotował na czas pobytu kilka "bonusów". Pierwszym z nich był wtorkowy rejs stateczkiem po jeziorze Jamno, które to sąsiaduje z Mielnem (tak jak morze - tyle, że z drugiej strony). Nie spotkała nas żadna nawałnica, nie przeżyliśmy ataku krwiożerczych piranii, nie toniliśmy po zderzeniu z górą lodową, nie spotkał nas nawet najwykleszy sztorm. A student, oglądając produkcje kinowe ostatnich lat, spodziewa się właściwie takowych atrakcji i wrażeń. Trzeba jednak mieć świadomość, że w cenie biletu wliczone one raczej nie będą. W ramach rekompensaty za niespełnione oczekiwania kilka osób miało okazję pokręcić kółem sterowym na mostku kapitańskim lub przynajmniej potrzymać je w dłoniach.

Minął pierwszy tydzień turnusu, podczas którego regenerowaliśmy siły: w gabinetach rehabilitacyjnych podreperowaliśmy zdrowie, a na plaży pracowaliśmy nad formą oraz pielęgnowaliśmy - głównie z powodu kończącego się lata - opaleniznę. W sobotę nadszedł czas na pożywkę dla ducha i porcję doznań estetycznych, tak bardzo potrzebnych przecież studentom Politechniki, mającym na co dzień styczność głównie tylko z urokami wnętrza akademika oraz pubów. Zawitaliśmy do kompleksu ogrodów "Hortu-

lus" w Dobrzycy. Mimo że w dziedzinie architektury krajobrazu czy pielęgnacji roślin w większości jesteśmy całkowitymi ignorantami, staraliśmy się docenić trud właścicieli i pracowników tego wspaniałego miejsca włożony w stworzenie niezwykle roślinnych kompozycji, słuchając cierpliwie pań oprowadzających

nas po wszystkich zakamarkach ogrodu i używających trudnych, nieznanych nam słów, będących podobno nazwami poszczególnych gatunków...

Mieliśmy również okazję przejechać się "ciuchcią" w drodze na latarnię morską w Gąskach. I choć pojazd nie był napędzany turbiną parową, a nawet nie jechał po szynach, to uruchomiliśmy naszą wyobraźnię i już po chwili mknęliśmy XVIII-wiecznym parowozem. Ochotę na wspinaczkę na szczyt latarni próbował (w zasadzie z dość dobrym skutkiem) ostudzić nam rześisty deszcz, który powitał nas po dotarciu na miejsce. Jednak ciepła herbata i wspólne zajadanie frytek łagodziły nastroje nawet w trudnych chwilach.

Chyba wszystkim uczestnikom turnusu do gustu przypadła wyprawa na spływ kajakowy pod koniec drugiego

tygodnia pobytu. Zarówno kajakowicze, jak i weterani wodnego sprzętu pływającego, znakomicie radzili sobie na rzecznych zakrętach i dzielnie stawiali opór wystającym z brzegów gałęziom i krzakom, które czasami wręcz nachalnie próbowały dostać się do każdego przepływającego obok nich kajak. Do historii przejdzie wyczyn Dominika, który w krytycznym momencie wykazał się nie lada odwagą i hartem ducha. Podczas bardzo trudnego manewru ominięcia przeszkody w postaci powalonego drzewa, prąd rzeki spowodował "korek" i praktycznie uniemożliwił manewrowanie. Wtedy to do akcji wkroczył nasz "Lansik": wszedł do wody o temperaturze raczej grubo poniżej 10°C, zacisnął szczękające z zimna zęby i pomógł każdej kajakowej parze przebrnąć przez rzeczną "zaporę".

Kto dotrwał do ostatniego dnia pobytu, ten nie żałuje. Już my wiemy, jak zamienić pozornie nieszcześliwy bieg wydarzeń w kolejne, niezapomniane chwile (El Dorado!).

Ale o tym cicho! Wyliczenia wszystkich atrakcji, niezwykle wspomnień i cudownych miejsc (nie wspominając o zdrowotnych efektach rehabilitacji) nie podjąłby się chyba nikt z uczestników turnusu. A nawet gdyby ktoś taki się znalazł - czy warto sprawdzać takie wyjazdy do czystej statystyki? Chyba zgodzicie się, że równie ważna, co zrealizowanie wszystkich punktów pobytu, jest integracja z innymi żołnierzami (i żołnierkami) ciężkiego, kilkuletniego boju, zwanego "studia wyższe"? W taką podróż, jak ta tegoroczna do Mielna, chcemy udawać się bez końca! Studiować już jednak wręcz przeciwnie... :-)

opracowanie:
Winicjusz Bartoszewicz

Newsletter

Nr 9/2011 | LISTOPAD 2011 r.

Punktu Kontaktowego
7. Programu Ramowego UE
Politechniki Poznańskiej

AKTUALNOŚCI

Krajowy Program Badań

Rada Ministrów podjęła uchwałę w sprawie ustanowienia Krajowego Programu Badań przygotowanego przez Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego (MNiSW).

W Krajowym Programie Badań (KPB) zostały określone strategiczne dla państwa kierunki badań naukowych i prac rozwojowych o charakterze długookresowym zorientowane na przemysł.

Krajowy Program Badań umożliwi:

- ściślejsze powiązanie kierunków badań naukowych i prac rozwojowych z potrzebami rozwojowymi polskiej gospodarki;
- wybór obszarów badawczych, szczególnie tych o charakterze interdyscyplinarnym i wielod dziedzinowym, który zwiększy integrację rozproszonego środowiska naukowego;
- zdynamizowanie zrównoważonego rozwoju gospodarczego.

W realizacji Krajowego Programu Badań dominować będzie 7 priorytetowych kierunków badań naukowych i prac rozwojowych:

- nowe technologie w zakresie energetyki;
- choroby cywilizacyjne, nowe leki oraz medycyna regeneracyjna;
- zaawansowane technologie informacyjne, telekomunikacyjne i mechatroniczne;
- nowoczesne technologie materiałowe;
- środowisko naturalne, rolnictwo i leśnictwo;

- społeczny i gospodarczy rozwój Polski w warunkach globalizujących się rynków;
- bezpieczeństwo i obronność państwa.

Istotnym punktem odniesienia w pracach nad KPB był środowiskowy Narodowy Program Foresight Polska 2020. Wśród konsultowanych podmiotów znalazły się: Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych, Pracodawcy RP, BCC, Rada Główna Instytutów Badawczych, Polska Akademia Nauk i Konferencja Rektorów Akademickich Szkół Polskich.

Przedstawione kierunki badań są także odpowiedzią na wyzwania ujęte w strategii "Europa 2020". Realizacja KPB powinna przyczynić się do zwiększenia efektów badań w nowych rozwiązaniach technologicznych oraz wzrostu liczby patentów, co w konsekwencji wpłynie na rozwój innowacyjnej gospodarki oraz jej konkurencyjność.

Źródło: www.nauka.gov.pl

KONKURSY

Informację o aktualnie otwartych konkursach są dostępne na portalu uczestników http://ec.europa.eu/research/participants/portal/page/fp7_calls

Nowy konkurs w ramach programu "POMYSŁY" (IDEAS) - ERC Synergy Grant

Komisja Europejska ogłosiła 25 października 2011 r. nowy konkurs w ramach podprogramu IDEAS w 7. PR

Konkurs obejmuje nowy schemat - ERC Synergy Grant. Zgodnie z Programem Pracy synergia ma być efektem zespo-

łowej pracy kilku (2-4) liderów działających pod kierunkiem jednego z nich (Lead Principal Investigator), najlepiej w jednej instytucji. Nie ma tu jednak sztywnych wymogów formalnych: w uzasadnionych przypadkach liderzy mogą realizować projekt w różnych instytucjach, o ile zapewniona będzie synergia i komplementarność działań. W tego typu grantach nie ma rozróżnienia na naukowców początkujących i doświadczonych. Budżet projektu może sięgać 15 mln euro na projekty trwające do 6 lat.

Ogólna kwota przewidziana na projekty składane w tym konkursie to 150.000.000 euro.

Identyfikator Konkursu:
ERC-2012-SyG.

Termin składania wniosków:
25.01.2012 r.

PROGRAM "LUDZIE" (PEOPLE)

Kształcenie początkowe naukowców - Marie Curie Initial Training Networks 2012 (ITN)

Zadaniem programu jest szkolenie początkujących naukowców (mniej niż 5 lat doświadczenia naukowego od uzyskania tytułu magistra) i umożliwienie im dołączenia do europejskich zespołów badawczych. KE finansuje międzynarodowe sieci, składające się przynajmniej z 3 instytucji pochodzących z 3 różnych krajów członkowskich lub stowarzyszonych.

Termin składania wniosków:
12.01.2012 r.

**Międzynarodowa Wymiana
Pracowników Naukowych
- Marie Curie International
Research Staff Exchange
Scheme (IRSES)**

Celem akcji jest wzmacnianie długofalowej współpracy, w ramach 2-4 letnich projektów, pomiędzy co najmniej dwiema organizacjami z dwóch krajów członkowskich lub stowarzyszonych oraz jedną lub więcej organizacją z kraju trzeciego. Współpraca naukowa i technologiczna odbywa się poprzez wzajemne oddelegowywanie pracowników (naukowcy, menadżerowie, pracownicy techniczni, administracja) pomiędzy Wspólnotą i krajem trzecim. Środki 7PR są przeznaczone tylko na finansowanie pobytów naukowców europejskich na okres do 12 miesięcy.

Termin składania wniosków:
18.01.2012 r.

**Współpraca pomiędzy
przemysłem a środowiskiem
akademickim - Industry-Academia
Partnerships and Pathways (IAPP)**

Akcja IAPP obejmuje współpracę pomiędzy przemysłem a środowiskiem akademickim i ma na celu pobudzanie mobilności międzysektorowej, wspieranie długofalowego partnerstwa oraz zwiększenie wymiany wiedzy w zakresie badań i technologii. W ramach 3-4 letnich projektów o charakterze badawczym następuje wzajemna wymiana pracowników (naukowców, menadżerów, techników) pomiędzy przedsiębiorstwem a instytucją naukową. Dodatkowo można przyjmować doświadczonych naukowców spoza instytucji partnerskich celem transferu wiedzy lub szkoleń, organizować warsztaty i konferencje. W projektach mogą uczestniczyć różnego typu instytucje sektora prywatnego, przy czym nacisk kładziony jest na udział MŚP.

Termin składania wniosków:
19.04. 2012 r.

**KONFERENCJE, SZKOLENIA,
WARSZTATY**

Aktualny wykaz organizowanych spotkań można znaleźć na następujących stronach:

www.kpk.pl

www.rpk.ppnt.poznan.pl

www.fp7.pl

(Sporządzono na podstawie:
Serwis Komisji Europejskiej,
Serwis KPK, Oficjalna Strona
WWW polskiej Prezydencji)

Zespół Punktu Kontaktowego
7. PR UE
Dział Spraw Naukowych

W ETERZE

WSZELKIE RYTMY DOZWOLONE

Pokazaliśmy się w Brukseli

Wielkopolska zaznaczyła swoją obecność w Europie podczas IX edycji OPEN DAYS.

O PEN DAYS to coroczne spotkanie przedstawicieli unijnych regionów. Do Brukseli przyjeżdżają – by dyskutować o polityce regionalnej UE, ale i przy okazji promować swoje małe ojczyzny – tysiące osób. Nie inaczej było w październiku, podczas tegorocznego Europejskiego Tygodnia Miast i Regionów. Tradycyjnie też aktywnie do europejskiej debaty – tym razem koncentrującej się głównie wokół wychodzenia kontynentu z kryzysu i przyszłości polityki spójności – włączyła się Wielkopolska.

W siedzibie Biura Informacyjnego Województwa Wielkopolskiego podczas warsztatów zspokoleganizowanazwarstwa przez nasz region rozmawiano o roli samorządów w rozwoju innowacyjnych Europy. O miejskich wymiarze polityki spójności dyskutowano z kolei w trakcie spotkania przygotowanego wspólnie przez wszystkie polskie regiony w ramach przedwioctwa naszego kraju w Radzie UE. Kształtowanie polityki przemysłowej przez władze regionalne było natomiast tematem sesji, której jednym z prelegentów był marszałek Marek Woźniak, zorganizowanej przez grupę EPF w Komitecie Regionów.

Zwiedzający mogli zapoznać się z nastawionym na zaprezentowanie designerskich i innowacyjnych projektów realizowanych w naszym regionie dzięki wsparciu UE stoiskiem Wielkopolski w „miasteczku polskim”.

Zainteresowanie naszym krajem wynikało nie tylko z polskiej prezydencji, ale i z faktu, że OPEN DAYS odbywały się tuż po wyborach parlamentarnych nad Wisłą. O konsekwencjach ich wyników Marek Woźniak poinformował podczas poprzedzającego sesję Komitetu Regionów spotkania grupy EPP. **ABO**

Robot z Politechniki Poznańskiej przyciągnął uwagę odwiedzających „miasteczko polskie”. Na zdjęciu wyczynom dziecka wielkopolskich naukowców przyglądają się minister rozwoju regionalnego Elżbieta Bieńkowska, marszałek Wielkopolski Marek Woźniak i marszałek Małopolski Marek Sowa.

To byłyby bardzo polskie OPEN DAYS. Na zdjęciu – podczas sesji inauguracyjnej w Parlamencie Europejskim – komisarz Johannes Hahn, europoseł Danuta Hübner, przewodnicząca Komitetu Regionów Mercedes Bresso, przewodniczący europarlamentu Jerzy Buzek, minister Elżbieta Bieńkowska, przewodniczący Komisji Europejskiej Jose Manuel Barroso.

Podczas OPEN DAYS odbyło się też posiedzenie jury konkursu Komitetu Regionów na najlepsze prace doktorskie dotyczące władz lokalnych i regionalnych w UE. Jury, w którym znalazło się kilkunastu naukowców z różnych państw Europy, przewodniczył marszałek Marek Woźniak.

O kształtowaniu polityki przemysłowej przez władze Wielkopolski mówił Marek Woźniak podczas seminarium zorganizowanego przez drugie EDP.

Podczas warsztatu, który odbył się w siedzibie Biura Informacyjnego Województwa Wielkopolskiego, przedstawiciele dziesięciu miast i regionów (m.in. Barcelony, Liverpoolu, Wiednia i Sofii) wymieniali się swoimi lokalnymi doświadczeniami związanymi z rozwojem innowacyjności i sektorów kreatywnych.

Monitor Wielkopolski, 1 listopada 2011 r.

Spotykają się, żeby zaplanować inteligentne rozwiązania przyszłości

Przez pięć dni Poznań będzie europejską stolicą internetu. Na terenie Politechniki Poznańskiej spotkają się specjaliści z branży IT, politycy, biznesmeni i naukowcy. To co zaprezentują na konferencji, już za rok czy dwa może trafić do każdego domu

**POD PATRONATEM
GAZETY WYBORCZEJ**

PIOTR FUJALKOWSKI

Future Internet Week odbędzie się w ramach polskiej prezydencji w UE. Podobne konferencje, choć na mniejszą skalę organizowane są co pół roku, gdy kolejny kraj przejmuje przewodnictwo w Unii. Podstawą konferencji jest Future Internet Assembly, czyli spotkanie europejskich projektantów rozwiązań internetowych.

Jednym z elementów konferencji będzie tzw. internet rzeczy (Internet of things) - Wzrmy np. nadziapawiajacych super. Sa urzadzania, ktore nas jezyca nasze tetno. Boie spalonyel kalorii czy inne parametry. Takie dane mozem wyolat do internetu, chwylal sie znajomym. Spojrzmy jednak na to szorzej. Je zeli przeslemy przez internet te dane naszym lekarzom, mozem oni zaruwazy, ze np. mamy wyzsze niz zaszczepione cielacino. To moze byc

Kilku interesujących rozwiązań prezentuje na wystawie towarzyszącej PFW także PCSS. Będzie to m.in. cyfrowe 4K, które ma rozdzielić część o cztery razy większą niż jest w 3D. - Jestem przekonany, w przyszłym roku 4K pojawi się w sklepach. W czarnych gdyś domach miałoby dwa ekrany i głosniki (zestaw pięciu głośników i subwoofer), ma musi się czymś wyróżniać od telewizji - mówi Niemce.

PCSS pokazuje też inteligentny dekoder z raczej słabą postawą. Jeśli w jednym z nich nastawimy rampę, na TOK FM i przejdziemy do drugiej transmisji, to automatycznie

— O tym można myśleć szerzej. I wtedy, kiedy sam się włoża, gdy w dupy do białej i przechodzącej w utpienia, gdy opuszczamy pomieszczenie. To są oszczędności w ten sposób. A teraz wyciągnij sobie, że nie chciały białowół, albo lepiej - całe sto - opisyje Niemir.

Spora część konferencji poświęcała będzie bezpieczeństwu danych. — Wcześniej mówiłem o wytycznych kartow i danych związanych ze strukturą. One muszą być dobrze zabezpieczone, by nie dostały się w ręce niepowołanych - mówi Niemir.

FW to jednak nie tani, na kółko, nie wolność, co dla nas jest ważnym

Na imprezie, poza nami i władzami, pojawił się prezydent fiński. Swoje uznanie zapowiedział Alcatel i Ericsson. Wiekstość reencji będzie rejestrowana i udniana online w internecie, a porównie w formie VOD (Video mand - wideo na żądanie).

Podczas FTW rozdane zostały grody Future Internet Award o lepszych pomysła na internet usługi i aplikacje.

Konferencja odbywać się będzie od jutra do piątku 28 października w hotelu Centrum Widyńskich i Technicznych.

Podkre-
siam, że
swarmi
autocie-
chy już
konfe-
sionat-
cznej
oś De-

– To nie jest internet, do którego dostęp jest ograniczony tylko taki, który jest wszędzie jak powietrze – mówi Dan Niemiér z Poznańskiego Centrum Superkomputerowo-Sieciowego.

Europa nie ma swojej internetowej Doliny Krzemowej.

Polski nobel dla poznaniarki

•• Prof. Elżbieta Frąckowiak z Politechniki Poznańskiej otrzymała najważniejszą naukową nagrodę w Pol-

zce. Właściwości swoje, które w zasadzie w górze i u dołu. Teoretycznie, nie można było wykorzystać. Dzieki kondensatorowi elektrochemicznemu możemy zamienić ją w energię elektryczną. Kondensator może znaleźć zastosowanie np. w motorolizacji. Właściwości teoretyczne, które w Szanghaju i osobiste jechałam autobusem napędzanym kondensatorami. Gdyby kondensator był w kształcie kołnierza, po uruchomieniu nie musiałbyśmy czekać na jego naładowanie. Właściwości teoretyczne, które w Wydziale Technologii Chemicznej Politechniki Poznańskiej próbuję obrazowo wytłumaczyć i tematykę swoich badań. W czwartek chemicy z Poznania dostali najprawdopodobniej wiadomość, że nie ma już miejsca na rzecz Nauki Polskiej po dwadzieścia wykładów laureatów swojej dziedziny, z wyjątkiem zwanej „pojemnością”. W obszarze nauk chemicznych, w szczególności, ogromna nasza grupa. Właściwości teoretyczne, które w Wydziale Technologii Chemicznej Politechniki Poznańskiej próbuję obrazowo wytłumaczyć i tematykę swoich badań. W czwartek chemicy z Poznania dostali najprawdopodobniej wiadomość, że nie ma już miejsca na rzecz Nauki Polskiej po dwadzieścia wykładów laureatów swojej dziedziny, z wyjątkiem zwanej „pojemnością”. W obszarze nauk chemicznych, w szczególności, ogromna nasza grupa.

[illegible]

Między innymi za to poznańskie badacze przyznano polskiego nobla. - Tytuł jest wspaniały, ludzie, tytuł dla mądrych chemików z wieloma osiągnięciami! - Frąkowiak zastanawia się, dlaczego akurat do niego trafi nagroda. - Ale - szczególnie w Japonii i Chinach - rozpoznawal na jestem. Gdy odwiedzam tamtejsze konferencje, ludzie do mnie podchodzą, robią zdjęcia i mówią: „Znam twoje publikacje. Ale byłem przekonany, że jesteś mężczyzną” - śmieje się. ☉

JAKUB ŁUKASZEWSKI

Gazeta Wyborcza Poznań,
4 listopada 2001 r.

Internet przyszłości – od dziś

Poznań europejską stolicą internetu – dziś w murach Politechniki Poznańskiej rozpoczyna się multikonferencja Future Internet Week (FIW). Prawie tysiąc uczestników, wśród nich czołowi naukowcy i programiści, a także przedstawiciele firm technologicznych, administracji publicznej, w tym Komisji Europejskiej, będzie dyskutować przez tydzień o Internecie nowej generacji.

– To nie jest internet, do którego dostęp jest ograniczony, tylko taki, który jest wszędzie, jak powietrze – mówi Damian Niemir z Poznańskiego Centrum Superkomputerowo-Siecowego.

Polskie Nobie przyznane

Po raz 20. ogłoszono nazwiska wybitnych uczonych, laureatów nagrody Fundacji na rzecz Nauki Polskiej

Wieloletni profesor, jeden z najwybitniejszych naukowców w naszym kraju, laureat Nagrody Fundacji na rzecz Nauki Polskiej, prof. dr hab. Maciej Lewenstein. Jego prace doprowadziły do realizacji pierwszych komputerów kwantowych. Pozwolił zrozumieć kwantową fizykę układów ciał stałych i zjawiska jak nadciężkość i nadprzewodnictwo.

Tomasz Giaro
Wydział Fizyki i Administracji Uniwersytetu Warszawskiego

Jan Potempa
Wydział Biochemii, Biologii i Biotechnologii UJ

Maciej Lewenstein
Instytut de Ciencias Fotónicas w Castellón

Elżbieta Frąckowiak
Wydział Techniczny Chemii Politechniki Poznańskiej

Pochodzi z Wrocławia, jest absolwentem Uniwersytetu Warszawskiego z roku 1972. Tu opublikował prace habilitacyjne. Wkrótce po tym zamieszkał w Warszawie, gdzie w 1979 roku został profesorem w Szkole Superiornej Uniwersytetu w Louvain w USA. Prof. Potempa, biochemik i mikrobiolog, specjalizuje się w badaniach nad przyczynami choroby. Jest autorem 278 publikacji i 11 patentów.

Wrocławskie nagrody wyniosły 200 tys. zł. W poprzednich edycjach wyróżniono 20 laureatów. W tym roku w Warszawie w gronie laureatów znaleźli się: prof. dr hab. Maciej Lewenstein, prof. dr hab. Elżbieta Frąckowiak, prof. dr hab. Tomasz Giaro i prof. dr hab. Jan Potempa.

Wrocławskie nagrody wyniosły 200 tys. zł. W poprzednich edycjach wyróżniono 20 laureatów. W tym roku w Warszawie w gronie laureatów znaleźli się: prof. dr hab. Maciej Lewenstein, prof. dr hab. Elżbieta Frąckowiak, prof. dr hab. Tomasz Giaro i prof. dr hab. Jan Potempa.

Wrocławskie nagrody wyniosły 200 tys. zł. W poprzednich edycjach wyróżniono 20 laureatów. W tym roku w Warszawie w gronie laureatów znaleźli się: prof. dr hab. Maciej Lewenstein, prof. dr hab. Elżbieta Frąckowiak, prof. dr hab. Tomasz Giaro i prof. dr hab. Jan Potempa.

Polskie Nobie 2011 przyznane

● **Fundacja na rzecz Nauki Polskiej po raz dwudziesty wybrała laureatów swojej nagrody, uznawanej za najważniejsze wyróżnienie naukowe w naszym kraju i nieformalnie zwanej polskim noblem.** Nagrody - po 200 tys. zł - przyznano za wybitne osiągnięcia i odkrycia w czterech obszarach nauki. W tym roku laureatami zostali:

● **NAUKI O ŻYCIU I O ZIEMI:** prof. dr hab. Jan Potempa z Wydziału Biochemii, Biologii i Biotechnologii Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie za „sejmikowyzowanie nowej rodziny proteinaz bakterijnych oraz wykazanie ich roli w rozwoju chorób sercowo-iskowiczych”.

Wyniki jego badań mogą prowadzić do opracowania bardziej skutecznego leku w zwalczaniu choroby, a dzięki temu obniżyć ryzyko rozwoju chorób sercowo-iskowiczych.

● **NAUKI MATEMATYCZNO-FIZYCZNE I INŻYNIERSKIE:** prof. dr hab. Maciej Lewenstein z Instytut de Ciencias Fotónicas (ICFO) w Castellón de la Plana w Katalonii za „dokonania w obszarze optyki kwantowej i fizyki ultraciekłych gazów”.

Jego prace pozwalają zrozumieć takie kwantowe zjawiska, jak nadciężkość czy nadprzewodnictwo, mogą mieć także zastosowanie w precyzyjnym pomiarze czasu i częstotliwości.

● **NAUKI HUMANISTYCZNE I SPOŁECZNE:** prof. dr hab. Tomasz Giaro z Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Warszawskiego za „interdyscyplinarną analizę kategorii prawdy w doktrynach prawa od antyku do współczesności, otwierającą nowe perspektywy rozumienia prawa jako jednego z fundamentów cywilizacji europejskiej”.

Fundacja nagrodziła poświęconą temu monografię „Romische Rechtsverhältnisse. Ein Gedankenexperiment” z 2007 r., która jest wynikiem wieloletnich studiów lawal i została opublikowana w renomowanym wydawnictwie niemieckim.

● **NAUKI CHEMICZNE I O MATERIAŁACH:** prof. dr hab. Elżbieta Frąckowiak z Wydziału Techniczny Chemii Politechniki Poznańskiej za „badania nad nowymi materiałami i kompozytami węglowymi i ich wykorzystanie do elektrochemicznego magazynowania i konwersji energii”. Chodzi o technologię, która może rozwiązać problem niedoboru energii, nadmiernie emisji dwutlenku węgla i zmniejszenia zanieczyszczenia środowiska.

Uroczystość wręczenia nagród odbędzie się 7 grudnia na Zamku Królewskim w Warszawie. ● **POC**

Gazeta Wyborcza, 4 listopada 2001 r.

Rzeczpospolita, 4 listopada 2001 r.

Samsung także w Poznaniu

Wieloletni profesor, jeden z najwybitniejszych naukowców w naszym kraju, laureat Nagrody Fundacji na rzecz Nauki Polskiej, prof. dr hab. Maciej Lewenstein. Jego prace doprowadziły do realizacji pierwszych komputerów kwantowych. Pozwolił zrozumieć kwantową fizykę układów ciał stałych i zjawiska jak nadciężkość i nadprzewodnictwo.

W Warszawie centrum zatrudnia ponad 800 inżynierów i jest w najbliższych miesiącach przekroczy 1000. W Poznaniu Samsung R&D ma w planach dalsze rozwijanie współpracy z wielkopolskimi uczelniami. Współprace z uczelniami organizowane są konferencje naukowe, międzynarodowe wyprawy studenckie i profesorskie. W najbliższym czasie Samsung planuje uruchomić konkursy dla pracowników naukowych i studentów na innowacyjne projekty i prace badawcze dla firmy.

Odmomenty uruchomienia Centrum Badań i Rozwoju w Warszawie, na rynek polski i europejski trafiły setki nowych modeli telefonów i telewizorów z „polskim” oprogramowaniem, a także dziesiątki modeli dekodowników dla największych operatorów telewizji kablowej i satelitarnej. Wśród stworzonych w ostatnich miesiącach aplikacji, są lokalne i światowe witryny dla Smart TV oraz kilkadziesiąt programów użytkowych i rozrywkowych dla platformy mobilnej.

Opracowywane są, we współpracy z operatorami telefonii komórkowej, także nowe usługi jak Rich Communication Suite – zaawansowana siećowa platforma komunikacyjna, aplikacja do odbioru mobilnej telewizji nadawanej w standardzie HbbTV czy rozwiązania wykorzystujące komunikację zblizeniową.

Samsung Electronics oprócz Centrum R&D ma także w Wrocławach fabrykę praktycznie wszystkich telefonów i telewizorów z „polskim” oprogramowaniem, a także dziesiątki modeli dekodowników dla największych operatorów telewizji kablowej i satelitarnej. Wśród stworzonych w ostatnich miesiącach aplikacji, są lokalne i światowe witryny dla Smart TV oraz kilkadziesiąt programów użytkowych i rozrywkowych dla platformy mobilnej.

Opracowywane są, we współpracy z operatorami telefonii komórkowej, także nowe usługi jak Rich Communication Suite – zaawansowana siećowa platforma komunikacyjna, aplikacja do odbioru mobilnej telewizji nadawanej w standardzie HbbTV czy rozwiązania wykorzystujące komunikację zblizeniową.

Samsung Electronics oprócz Centrum R&D ma także w Wrocławach fabrykę praktycznie wszystkich telefonów i telewizorów z „polskim” oprogramowaniem, a także dziesiątki modeli dekodowników dla największych operatorów telewizji kablowej i satelitarnej. Wśród stworzonych w ostatnich miesiącach aplikacji, są lokalne i światowe witryny dla Smart TV oraz kilkadziesiąt programów użytkowych i rozrywkowych dla platformy mobilnej.

Samsung Electronics oprócz Centrum R&D ma także w Wrocławach fabrykę praktycznie wszystkich telefonów i telewizorów z „polskim” oprogramowaniem, a także dziesiątki modeli dekodowników dla największych operatorów telewizji kablowej i satelitarnej. Wśród stworzonych w ostatnich miesiącach aplikacji, są lokalne i światowe witryny dla Smart TV oraz kilkadziesiąt programów użytkowych i rozrywkowych dla platformy mobilnej.

Samsung Electronics oprócz Centrum R&D ma także w Wrocławach fabrykę praktycznie wszystkich telefonów i telewizorów z „polskim” oprogramowaniem, a także dziesiątki modeli dekodowników dla największych operatorów telewizji kablowej i satelitarnej. Wśród stworzonych w ostatnich miesiącach aplikacji, są lokalne i światowe witryny dla Smart TV oraz kilkadziesiąt programów użytkowych i rozrywkowych dla platformy mobilnej.

Samsung Electronics oprócz Centrum R&D ma także w Wrocławach fabrykę praktycznie wszystkich telefonów i telewizorów z „polskim” oprogramowaniem, a także dziesiątki modeli dekodowników dla największych operatorów telewizji kablowej i satelitarnej. Wśród stworzonych w ostatnich miesiącach aplikacji, są lokalne i światowe witryny dla Smart TV oraz kilkadziesiąt programów użytkowych i rozrywkowych dla platformy mobilnej.

Polska Głos Wielkopolski, 2 listopada 2011 r.

Główni się nad nim w Poznaniu

Ważone w ośrodkach badawczych i innowacyjnych rozproszonych po całym kontynencie. I teraz ta zgrana grupa w nich wchodzi skupi się właśnie w Poznaniu, w którym zostanie zaprezentowany pierwszy z szeregu innowacyjnych finansowanych ze środków Fundacji Rannego Wzrostu dotyczących badań nad rozwojem internetu. Jak internet nowej generacji może wyodrębnić sobie przeciętny Kowalski?

– Teraz to internet jest podmiotem – tłumaczy Damian Niemir. – W internecie nowej generacji podmiotem będzie użytkownik. To on jest w centrum filozofii przyszłości. Wszystkie odcinki na urządzeniu będą się dostosowywać do nas, uczyć

przyswajczaj. Będą spirofrowane pod nas. Nasze inteligentne fotki dostanę się do naszego ciała i lubielibyśmy poznać nas. Inteligentny telefon zapamięta, gdzie lubimy oglądać i będzie proponował nam podobne, a nasza kosztuła wykonana z inteligentnej tkaniny będzie generowała informacje o stanie naszego zdrowia. Ta sieć, która awersywny wokół siebie, będzie miała swój własny charakter, nasz wirtualny podmiot. To wszystko to kwestia odpowiednich aplikacji, które będą przeżywały dla każdego z nas kilka lat naszego życia i jego 70-letniego dziecka.

Nieprzypadkowo FIW rozpoczyna się konferencją o charakterze politycznym związaną z rządem. Będą to zresztą macek kilku innych konferencji w tym tej najważniejszej – Put Internet Assembly.

Poznańska konferencja jedno z najważniejszych wydarzeń towarzyszących polskiej polityce.

Zrob to sam. Zawody robotów samo-pajonowych nie tylko konstruktorów, ale przyglądając się publicznie, można zobaczyć, jak to wygląda. W tym roku w Poznaniu, w którym zostanie zaprezentowany pierwszy z szeregu innowacyjnych finansowanych ze środków Fundacji Rannego Wzrostu dotyczących badań nad rozwojem internetu. Jak internet nowej generacji może wyodrębnić sobie przeciętny Kowalski?

Zrob to sam. Zawody robotów samo-pajonowych nie tylko konstruktorów, ale przyglądając się publicznie, można zobaczyć, jak to wygląda. W tym roku w Poznaniu, w którym zostanie zaprezentowany pierwszy z szeregu innowacyjnych finansowanych ze środków Fundacji Rannego Wzrostu dotyczących badań nad rozwojem internetu. Jak internet nowej generacji może wyodrębnić sobie przeciętny Kowalski?

Zrob to sam. Zawody robotów samo-pajonowych nie tylko konstruktorów, ale przyglądając się publicznie, można zobaczyć, jak to wygląda. W tym roku w Poznaniu, w którym zostanie zaprezentowany pierwszy z szeregu innowacyjnych finansowanych ze środków Fundacji Rannego Wzrostu dotyczących badań nad rozwojem internetu. Jak internet nowej generacji może wyodrębnić sobie przeciętny Kowalski?

Zrob to sam. Zawody robotów samo-pajonowych nie tylko konstruktorów, ale przyglądając się publicznie, można zobaczyć, jak to wygląda. W tym roku w Poznaniu, w którym zostanie zaprezentowany pierwszy z szeregu innowacyjnych finansowanych ze środków Fundacji Rannego Wzrostu dotyczących badań nad rozwojem internetu. Jak internet nowej generacji może wyodrębnić sobie przeciętny Kowalski?

Grupa, 10 listopada 2011 r.

Tydzień Obornicki, 28 października 2011 r.

Maria Curie-Skłodowska nie powstydziłaby się młodych naukowców z naszego powiatu

O tym, że nauki ścisłe wcale nie muszą być nudne i zniechęcające przekonano się w minionym tygodniu ponad 200 uczniów z całego powiatu. Pantomima, szpital polowy i wielki wybuch, rozpoczynający działania wojenne, w ten właśnie sposób przekazywano wiedzę o naukowych osiągnięciach Marii Curie-Skłodowskiej, noblistki, która odkryła polon i rad. Tak efektywnie w murach Zespołu Szkół im. Tadeusza Kutrzeby w Obornikach rozpoczął się VII Powiatowy Festiwal Nauk Przyrodniczych. Przedstawienie przygotowane przez uczniów oraz nauczycieli

wzbudziło spore zainteresowanie, lecz było dopiero wstępem do niesamowitego i magicznego świata fizyki. Jego podwoje przed młodą publicznością otworzył dr Adam Buczek z Politechniki Poznańskiej wraz ze swoim asystentem i... całą masą sprzętu doświadczalnego. Co ciekawie uczniowie nie byli bierni i aktywnie włączyli się w eksperymentowanie. Swoje doświadczenia przygotowywali przez rok w szkołach, do których uczęszczają. Całemu wydarzeniu towarzyszyły również konkursy: plastyczny, fotograficzny i prezentację multimedialną. Wszystkie były

Doświadczenia wykonywane przez dra. Buczka były fascynujące

związane z polską noblistką i promieniotwórczością. W tym pierwszym zwyciężyła drużyna z ZS w Objezierzu, w składzie Piotr Lisiecki, Eryk Gomoński, Paulina Wardega, Magda Wendtlandt. Najlepszą fotografię wykonała Klaudyna Dulko z gimnazjum w Rożnowie, natomiast prezentację Anna Malewska z gimnazjum im. Jana Pawła II w Rycyzwolu. Festiwal już kolejny raz okazał się niezwykle udaną imprezą. To wszystko dzięki jej organizatorom, Kazimierzowi Paprzyckiemu, metodykowi fizyki, Marianowi Lorencowi oraz nauczycielom z ZS im. T. Kutrzeby w Obornikach. BLD

RAWICZ. Studenci Politechniki Poznańskiej projektują rynek

Świeże spojrzenie na centrum

Studenci Politechniki Poznańskiej, przyszli architekci, zaprezentowali swoje pomysły na rewitalizację rawickiego Rynku i zagospodarowanie terenu byłego poligonu.

Na pomysł, by Rawicz nawiązał współpracę z Politechniką Poznańską, wpadł Grzegorz Kubik, lider Samorządowej Akcji Wyborczej.

– Zatrudnienie profesjonalnego biura projektowego wiąże się z ogromnymi kosztami – tłumaczy. – Dlatego więc nie dać szansy młodym ludziom, przyszłym projektantom, by zapre-

zentowali swoje wizje i pomysły?

Wszystko ma formułę konkursu urbanistycznego ogłoszonego na zaproszenie obu części miasta. Na konkurs wpłynęło 21 prac dotyczących Rynku i 11 dotyczących poligonu. Ocenić je będzie komisja pod przewodnictwem prof. Roberta Asta. Główna nagroda to 7 tysięcy złotych.

Niektórzy autorzy proponują na prawdę śmiało i radykalnie rozwiązania, łącznie z zaprojektowaniem na rynku ruchu podziemnego.

Od lat władze miasta mówią o ko-

nieczności rewitalizacji rawickiego starego miasta.

– O podjęciu jakichkolwiek prac na Rynku możemy mówić dopiero wtedy, gdy zakończona zostanie budowa obwodnice płaki i drogi nr 36 – mówi burmistrz Rawicza Tadeusz Pawłowski. – Wówczas będzie możliwe nawet wyłączenie Rynku z ruchu. Na razie to niemożliwe, bo w razie zablokowania obecnej „płaki” biegącej przez Rawicz, droga przez Rynek jest jedyną alternatywą dla ruchu na kierunku Poznań – Wrocław.

– Szkoda, że prace były prezento-

wane mieszkańcom tylko przez kilka dni w Domu Kultury – mówi G. Kubik. – Mam nadzieję, że organizatorzy, bez względu na rozstrzygnięcie konkursowe, pozostawią je tam jeszcze przez jakiś czas, tak by mieszkańcy Rawicza mogli się z nimi w spokoju zapoznać. To dobry przyczynek do społecznej debaty nad wizją zagospodarowania Rynku.

Mniej emocji budzić będzie zapewne zagospodarowanie byłego poligonu. To teren typowo rekreacyjny z oczkami wodnymi, łaskiem, strzelnicą. Idealne miejsce do wypoczynku. (aj)

Panorama Leszczyńska, 27 października 2011 r.

Fińskie nauczanie

Konferencja, która odbyła się w Poznaniu w ramach „Wielkopolskiego systemu monitorowania i prognozowania”, pozwoliła poznać bogate fińskie doświadczenia w zakresie systemu szkolnictwa zawodowego i jego dostosowywania do wymogów rynku pracy.

Projekt „Wielkopolski system monitorowania i prognozowania” realizowany jest – w ramach Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki – przez Politechnikę Poznańską, we współpracy z województwem wielkopolskim, miastem Poznań oraz Central Ostrobothnia University of Applied Sciences, Ylivieska unit w Finlandii i Powiatowym Urzędem Pracy w Poznaniu.

Jego celem jest wymiana wiedzy m.in. o potrzebach rynku pracy, potrzebach w zakresie kształcenia zawodowego oraz uzupełnianie informacji dotyczących umiejętności i kompetencji zawodowych w Wielkopolsce. Opracowywany obecnie system ma służyć wielkopolskim instytucjom w pozyskiwaniu aktualnych

danych na temat dostosowywania kształcenia zawodowego do potrzeb rynku pracy.

W ramach projektu w dniach 17-18 października na terenie Międzynarodowych Targów Poznańskich odbyła się konferencja z udziałem fińskich ekspertów. Jej uczestnicy zapoznali się z uwarunkowaniami działania systemu edukacji zawodowej i regionalnych federacji edukacyjnych grupujących szkoły zawodowe w Finlandii. Uszykowali także o organizacji i zarządzaniu wybranymi szkołami zawodowymi, ze szczególnym uwzględnieniem powiązań tych placówek z rynkiem pracy oraz kształtowania wybranymi kierunkami kształcenia w tych szkołach.

Organizatorzy konferencji podkreślają fakt, że jej uczestnicy uzyskali wiedzę o jednym z najlepszych w skali światowej systemie edukacyjnym szkolnictwa zawodowego, jaki funkcjonuje właśnie w Finlandii.

Więcej informacji o wielkopolskim projekcie można znaleźć na stronie www.wzawowdowcy.org. ABO

Monitor Wielkopolski, 1 listopada 2011 r.

Przetestuj pomysł na biznes

Usługa preinkubacji w ramach Preinkubatora Innowacji to skuteczny i bezpieczny sposób na sprawdzenie pomysłu na biznes bez konieczności rejestracji firmy.

Preinkubator Innowacji, czyli konsorcjum Poznańskiego Akademickiego Inkubatora Przedsiębiorców oraz Politechniki Poznańskiej, skierowany jest do osób mających pomysł na biznes i chcących przetestować go w bezpiecznych warunkach, bez konieczności rejestracji firmy, płacenia ZUS-u oraz konstatowania się m.in. z urzędem skarbowym. Preinkubowany skupia się na rozwinięciu własnego biznesu, pozyskiwaniu klientów, a wyszukani specjaliści pomagają w tym wszystkim.

Preinkubowane firmy mogą liczyć na pomoc Ośrodka Projektu oraz wsparcie marketingowe

Nad rozwojem pomysłu biznesowego może pracować w Preinkubatorze więcej niż jedna osoba, co stwarza większe możliwości rozwoju. Dodatkowo, Preinkubator może działać na rynku

ści gospodarczej, czyli korzysta z przewidywanych dotychczas osobie, która zakłada działalność po raz pierwszy.

Co musi zrobić pomysłodawca, żeby zostać preinkubowanym? Wystarczy wejść na stronę www.preinkubator.eu, wypełnić formularz aplikacyjny i czekać na odpowiedź z naszej strony. Pomysł jest w tym czasie rozpatrywany przez specjalistów w dziedzinie przedsiębiorczości. W przypadku pozytywnej odpowiedzi dochodzi do spotkania, podczas którego dopinamy szczegóły projektu i podpisujemy umowę o preinkubację – mówi Łukasz Parafianowicz, ekspert PAIP w zakresie preinkubacji i inwestycji.

Preinkubowane firmy mogą liczyć na pomoc Ośrodka Projektu oraz wsparcie marketingowe. Preinkubowany może również skorzystać z pomocy w pozyskaniu inwestora dla swojego pomysłu biznesowego. Obecnie w Preinkubatorze działa 10 firm.

Biuro PAIP
ul. Kościelna 21
60-536 Poznań
Tel: 661 665 76 70

PAIP | Poznański Akademyjski Inkubator Przedsiębiorców
Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego

Projekt uzyskał dofinansowanie Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego w ramach przedsięwzięcia Ministra „Kreator Innowacyjności. Wsparcie Innowacyjnej przedsiębiorczości akademickiej”

CITY Poznań, 11 listopada 2011 r.

POD PATRONATEM „TWOJEGO TYGODNIA WIELKOPOLSKIEGO”

Odpowiedzialni w biznesie

W sobotę 19 listopada o godzinie 9 rozpocznie się Konferencja na w Centrum Wykładowym Politechniki Poznańskiej przy ulicy Piotrowo 2 w Poznaniu. Organizatorami Konferencji CSR są: Politechnika Poznańska, Wyższa Szkoła Bankowa w Poznaniu oraz Grupa Impressive Event.

Podstawowym zadaniem Konferencji jest promowanie koncepcji społecznie odpowiedzialnego biznesu w świecie zrównoważonego rozwoju, który pozytywnie oddziałuje na otoczenie. Poza otwarte dyskusje i referaty organizatorzy chcą zaprezentować różnorodność zagadnienia CSR. Przedsiębiorstwa, by osiągnąć swoje cele odnoszą się nie tylko do pozytywnych praktyk, ale w dużej mierze do tych uznawanych za negatywne. Najczęściej jednak strategię tę okazują się najbardziej efektywne i doprowadzają firmę na szczyty możliwości generowania zysku. Gdzie wówczas jest CSR?

Główną częścią konferencji stanowić będzie dyskusja panelowa, w której wezmą udział przedstawiciele dużych przedsiębiorstw (ENEA, P&C, VOLKSWAGEN, PBC, AQUANET, SHERATON POZNAŃ HOTEL, JERONIMO MARTINS DYSTRYBUCCJA, KOMPANIA PIWOWARSKA), uczeni (WSB i PP) oraz Ambasador Chorwacji w Polsce. W części otwartej dyskusji panelowej każdy z uczestników będzie mógł zadawać pytania i dzielić się swoimi spostrzeżeniami na temat CSR z profesjonalistami.

Na Konferencji zostanie wyłoniony zwycięzca konkursu „Biznes społecznie odpowiedzialny (CSR) – My też mamy coś do powiedzenia!”, skierowanego do uczniów szkół średnich. Podczas pre-

zentacji multimedialnej zaprezentowane zostaną najlepsze prace. Konferencji towarzyszyć będą również dodatkowe atrakcje, m.in. występ grupy teatralnej, co wzbogaci przebieg wydarzenia.

Nasze wydarzenie będzie miało charakter interdyscyplinarnego spotkania. To nie będzie standardowa konferencja – prelekcją organizatorzy. Referaty oraz dyskusja z ekspertami prowadzona będzie w języku polskim. Uczestnikom anglijszczyznym zapewniamy tłumacza. Do udziału w konferencji zapraszamy przedsiębiorców, wykładowców akademickich, studentów oraz wszystkich zainteresowanych tematyką społecznie odpowiedzialnego biznesu.

Organizatorzy chcą udowodnić, że traktowanie idei CSR jako standardu postępowania przynosi się do zwiększenia konkurencyjności przedsiębiorstwa, zadowolenia społecznego oraz pozytywnie wpływa na stan środowiska. Chcąc pomóc zrozumieć ideę CSR przekonujemy, że odwołanie jej do konkretnych działań zarówno lokalnych, jak i globalnych zapewnia zrównowagę i zintegrowany rozwój otoczenia. **Udział w konferencji jest bezpłatny.** Rejestracja uczestników oraz dodatkowe informacje znajdziecie Państwo na www.impressiveevent.pl

Twój Tydzień Wielkopolski,
9 listopada 2011 r.

Wielkopolski system monitorowania i prognozowania potrzeb rynku pracy

Nie ulega wątpliwości, że istotne bariery w dostosowaniu systemu kształcenia zawodowego do potrzeb regionalnego rynku pracy związane są z trudnościami w pozyskiwaniu i wykorzystaniu informacji o rynku pracy w kontekście jego powiązań z systemem kształcenia zawodowego. Co więcej, nie istnieje narzędzie, które pozwalałoby gromadzić w jednym miejscu aktualne dane o rynku pracy, którym posługiwać mogłyby się na przykład publiczne służby zatrudnienia.

Projekt „Wielkopolski system monitorowania i prognozowania” jest właśnie odpowiedzią na te zapotrzebowania. Jest on tworzony z inicjatywy Politechniki Poznańskiej przy współpracy z Urzędem Marszałkowskim Województwa Wielkopolskiego, Urzędem Miasta Poznania, Central Ostrobothnia University for Applied Sciences z Kokkola w Finlandii oraz Powiatowym Urzędem Pracy w Poznaniu.

Celem tego projektu jest zaspokojenie potrzeb informacyjnych w zakresie dostosowania kształcenia zawodowego do potrzeb rynku pracy. W ramach realizowanych zadań projektu uczniowie szkół zawodowych otrzymują aktualną, krótką i treściwą informację o pożądanym przez pracodawców kompetencjach, natomiast pracodawcy pozyskują zindywidualizowaną informację o pracownikach z odpowiednimi kompetencjami. Poza tym szkoły, samorządy i instytucje rynku pracy uzyskują raporty z kompleksową informacją na temat poszukiwanych pracowników na rynku pracy, co pozwoli wyeliminować kształcenie uczniów w zawodach, w których nie ma pracy oraz tworzyć nowe kierunki kształcenia zawodowego.

– Naszymi partnerami – mówi dr Maciej Szafranski z Politechniki Poznańskiej – są Finowie, bowiem system kształcenia zawodowego w tym kraju uznawany jest za jeden z najlepszych na świecie. Bardzo cenimy sobie również współpracę z Powiatowym Urzędem Pracy w Poznaniu. Jest to partner bardzo pomocny na każdym etapie tego projektu. Dyrektor i pracownicy PUP podpowiadają nam jak udoskonalić nasz system informatyczny, jak jeszcze bardziej dostosować go do potrzeb lokalnego rynku pracy.

31 grudnia 2010 roku zakończył się I etap tego projektu. 1 marca 2011 roku rozpoczął się etap II, który polega między innymi na testowaniu podsystemu informatycznego, a zakończył się on w czerwcu 2011. W lutym 2012 roku ma być w sposób udokumentowany potwierdzona skuteczność tego systemu, a zacznie on funkcjonować już w pierwszej połowie przyszłego roku.

Twój Tydzień Wielkopolski, 9 listopada 2011 r.

Weekend z flamenco: muzyka i taniec

Wierni wielbiciele flamenco zapewne czekali na kolejną odsłonę festiwalu Flamenco Duende. Szósta edycja imprezy – trwająca od jutra do niedzieli – przyniesie nie tylko wspaniałe koncerty, ale też warsztaty dla dorosłych, jak i dla dzieci.

Muzycznymi wydarzeniami tegorocznego festiwalu będą koncerty, które odbywać się będą w Blue Note oraz w Auli Magna Politechniki Poznańskiej. Na inaugurację w piątkowy wieczór wystąpi krajowy zespół Viva Flamenco.

W sobotę niedziela – już w Auli Magna Politechniki – będziemy mogli się spotkać z hiszpańskimi mistrzami muzyki i tańca flamenco. W sobotę zagra dla poznańskich słuchaczy Santiago Lara – jeden z najznakomitszych gitarzystów młodego pokolenia. Karierę rozpoczął u boku mistrza – Manolo Sanlucara. W Poznaniu pojawi się wspólnie ze znakomitą tancerką Mercedes Ruiz.

Gwiazdą ostatniego dnia będzie Isabel Bayón, o której pisało m.in., że jest jedną z najbardziej podziwianych i oryginalnych osobowości

Santiago Lara

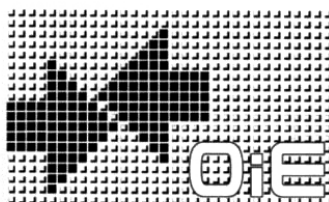
w stylu tańca flamenco. Zaprezentuje w stolicy Wielkopolski nagrodzony w Sewilli spektakl „La puerta abierta”.

Mercedes Ruiz prowadzi także spotkania z dorosłymi i warsztaty dla dzieci poprowadzi Dorota Dzieciol.

Z dorosłymi podczas warsztatów dla początkujących spotka się Katarzyna Burgiel.

Blue Note, piątek, Aula Magna Politechniki Poznańskiej, sobota i niedziela

VI edycja konferencji „Oszczędność i efektywność – współczesne rozwiązania w logistyce i produkcji” (OiE2011)

W dniach 16-18 listopada 2011 r. Wydział Inżynierii Zarządzania Politechniki Poznańskiej Politechnika zaprasza do udziału w VI Naukowej Konferencji „Oszczędność i efektywność – współczesne rozwiązania w logistyce i produkcji”. Spotkanie z roku na rok cieszy się coraz większym zainteresowaniem. W tym roku organizatorzy spodziewają się gości z zagranicy (m.in. Niemiec, Austrii, Czech, Węgier). Nie

zabraknie także prelegentów z wiodących polskich ośrodków naukowych oraz praktyków. Organizatorzy zapraszają również na sesję wyjazdową do jednego z przedsiębiorstw województwa Wielkopolskiego.

Szczególny nacisk pragniemy położyć na problematykę praktyczną z obszaru logistyki i produkcji. Naszym zamiarem jest skonfrontowanie wyników badań z realnymi problemami, z jakimi borykają się polscy przedsiębiorcy. Zainteresowanych prezentacją własnych doświadczeń w zakresie wdrażania globalnych koncepcji w produkcji lub łańcuchach dostaw zapraszamy do kontaktu oraz na stronę www.konferencja.logistyka-produkcja.pl.

Kontakt:
Biuro konferencji OiE2011
Wydział Inżynierii Zarządzania
Politechniki Poznańskiej
ul. Strzelecka 11, 60-965 Poznań
e-mail: katarzyna.grzybowska@put.poznan.pl

Służby Utrzymania Ruchu,
1 października 2011 r.

Gazeta Wyborcza Poznań,
9 listopada 2001 r.

P T T K P R Z Y P O L I T E C H N I C E P O Z N A Ń S K I E J

WOLIN 2011

Na długo przed tym, zanim wycieczka doszła do skutku były plany, listy, zapisy, rezerwacje, maile, wytyczanie szlaków.

I stało się... Kierownik Stefek Chojnacki stanął na wysokości zadania (jak zwykle zresztą) i pojechaliśmy. O godzinie 7:00 pan Krzysztof zabrał nas autokarem spod Politechniki do Międzywodzia. Jednak nie byłibyśmy sobą, gdybyśmy nie zahaczyli po drodze o jakieś ciekawe zakamarki. Odwiedziliśmy nietoperze w labiryntach Międzyrzeczek Rejonu Umocnionego i wpadliśmy przejazdem do Pyrzyc (Piritium), żeby obfotografować średniowieczne mury, wieże i kościoły tego sędziwego miasta. A wieczorem już witaliśmy się z morzem. Jedni zamoczyli tylko stopy, witając się kurtuazyjnie, inni po słowiańsku wpadli morzu w objęcia po czubek nosa, a morze ciepło wszystkich przywitało. Taki leniwy był pierwszy wieczór, bo od następnego dnia, od samego rana już biegaliśmy trasami: las-plaża, plaża-las, góra-dół, dół-góra, Międzywodzie - Międzyzdroje, Dziwnów, Świnoujście, Kamień Pomorski. I te widoki!!! Te wysokie skarpy, urokliwe klify, pod stopami ciepły piasek i chłodna morską wodą, te kilometry przemierzone na boso z nieustającym szumem morza w uszach. To miało swój urok i stworzyło niepowtarzalny klimat tej wycieczki. Po powrocie nikt nie pisał "na pysk", tylko jeszcze szukał wrażeń. Bardzo gościnny personel Pensjonatu Varsowia "stawał na głowie", żeby nam było przyjemnie. Rozpalał ogniska, paść kiełbaskami i poił piwem, żeby się nam dobrze śpiewało, organizował tańce, hulanki i swawole, żebyśmy mo-

gli sobie poskakać. Skąd mieliśmy tyle sił? Chyba z morskiego powietrza... no i, oczywiście, z dobrego stołówkowego jedzenia, jakie nam serwowano. A poza tym z gofrów z okładem, lodów, ciastek z kremem, kawy ze śmietanką, czekolady na gorąco i na zimno, okraszonych podptomyków z Jomsborga, piwa, golonki, przeróżnych zup przed obiadem...

Krótko mówiąc z wynalazków geniuszy świata kulinarnego. Można odnieść wrażenie, że tylko chodziliśmy i jedliśmy. Nic podobnego. Również pływaliliśmy i to nie tylko pierwszego dnia. Byli wśród nas tacy, którzy systematycznie

mrozili swoje ciało od rana w morskiej wodzie - podobno dla zdrowia i urody. Zwiedziliśmy też stateczkiem, nomen omen "Chateaubriand", port w Świnoujściu i brzegi Świny. Pan przewodnik z dużym zaangażowaniem pokazywał nam za oknem - po prawej wojskowe okręty, a po lewej kormorany, po prawej piękna wyspa, a po lewej kormorany, po prawej suchy dok, a po lewej kormorany, po prawej ponemieckie pozostałości po II Wojnie Światowej, a po lewej orzeł białik. Kiedy zeszliliśmy na ląd, Świnoujście było już nasze. Od Muzeum Rybołówstwa po deptak. Szczególnie nasze były kawiarenki. Zresztą kawiarenki wszędzie były nasze. Kiedy napadliśmy na Dziwnów, w lokalach zabrakło krzeseł. Tacy jesteśmy turyści. Osobną historią w tym hulaszczym życiu był Kamień Pomorski. Specjalnie dla nas zagrały katedralne organy.

Nasze dusze chciały się wyrwać z tych grzesznych ciał. Potrzeba nienasyconych dusz była tak ogromna, że wieczorem następnego dnia odbył się kolejny koncert. Tym razem zaśpiewały Poznańskie Słowiki. Życ, nie umierać!!! Jednak w końcu przyszedł Koniec. Tak to z nim bywa, że jest nieunikniony wszędzie, gdzie się coś zaczyna. Ostatni wieczór zakończyliśmy w wielkim stylu - bardzo twórczo i radośnie mimo, że wcale nie było nam przez ten Koniec do śmiechu. "Precz smutki, niech zginą (...) jutro znów spotkamy się".

Oprac.:

Joanna Loręcka

Koło nr 8 Pracowników Politechniki

Poznańskiej

<http://pttk.put.poznan.pl>

K O N F E R E N C J A

Future Internet Week

W dniach 24-28 października 2011 roku w Centrum Wykładowo-Konferencyjnym Politechniki Poznańskiej przy ul. Piotrowo 2 w Poznaniu, odbyła się konferencja Future Internet Week. Na konferencję składała się seria imprez organizowanych pod egidą Unii Europejskiej - "Future Internet Event" (Future Internet Conference oraz Future Internet Assembly) oraz szereg interesujących imprez towarzyszących.

Przez 5 dni - od 24 do 28 października 2011 roku czołowi naukowcy i programiści, zajmujący się Internetem Nowej Generacji, gościli w Poznaniu. Konferencja organizowana w stolicy Wielkopolski była wydarzeniem, dającym niepowtarzalną okazję zarówno do dyskusji nad nowymi technologiami ICT, jak i do aktywnego dialogu między sektorem państwowym i prywatnym. Była to zarazem jedna z najważniejszych imprez towarzyszących polskiej prezydencji, niezwykle istotna z punktu widzenia przyszłości strategii "Europy 2020".

ROZPRAWY

Rucki M., Właściwości dynamiczne wysokociśnieniowych czujników pneumatycznych o zmniejszonych komorach pomiarowych

Porowski M., Strategia wyboru energooszczędnego systemu wentylacyjnego lub klimatyzacyjnego

MONOGRAFIE

Siemieniak P., Self-Presentation Dilemmas Of Woman On Managerial Positions In The Context Of Gender Stereotypes

SKRYPTY

Jankowiak T., Kryteria zniszczenia betonu poddanego obciążeniom quasi-statycznym i dynamicznym

Kurzawa Z., Stalowe konstrukcje prętowe. Struktury przestrzenne, przekrycia, maszty i wieże. Część II

ZESZYTY NAUKOWE

ZN Archiwum Instytutu Inżynierii Lądowej nr 10/2011

ZN Archiwum Technologii Maszyn i Automatyzacji vol. 31 nr 1

ZN Archiwum Technologii Maszyn i Automatyzacji vol. 31 nr 2

ZN Research in Logistics & Production Nr 3